www.e-Vsudybyl.cz

všudybyl

páté
vydání
2019

Řízení letového provozu České republiky

SVĚTOVĚ PROSLULÝ GOLFISTA ERNIE ELS BYL HLAVNÍM MLUVČÍM SEMINÁŘE PRO RODIČE AUTISTICKÝCH DĚTÍ, PRO PROFESIONÁLY ZE STÁTNÍ SPRÁVY A SAMOSPRÁV, ZE ZDRAVOTNICTVÍ A SOCIÁLNÍCH SLUŽEB A PRO DOBROVOLNÍKY.

Více na stranách 32 až 33.

časopis na podporu obchodu a cestovního ruchu

ASOCIACE HOTELŮ
A RESTAURACÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

14. KONFERENCE

ASOCIACE HOTELŮ A RESTAURACÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

28.-29. 11. 2019

Historická budova Národního muzea
O_2 universum
Slovanský Dům Empire Hall

www.konferenceahr.cz

Hory pohody

Ochutnejte zimu v Peci :-)

OBJEVTE SVŮJ HORIZONT...

baby friendly certificate

HOTEL HORIZONT
PEC POD SNĚŽKOU

+420 499 861 222
www.hotelhorizont.cz

Czech Specials

Czech Specials

Váš gastronomický rádce při cestách po Česku

— Czech Specials je certifikační značkou potvrzující, že právě v takto označeném podniku Vám připraví tradiční české pokrmy v odpovídající kvalitě.

— Czech Specials je spolehlivým průvodcem po našich dobrých restauracích.

Ochutnejte Česko!

www.czechspecials.cz

CzechTourism

ASOCIACE HOTELŮ A RESTAURACÍ ČESKÉ REPUBLIKY

THE CZECH ASSOCIATION® OF HOTELS AND RESTAURANTS

ASOCIACE KUCHAŘŮ A CUKRÁŘŮ ČESKÉ REPUBLIKY

WORLD ASSOCIATION OF CHEFS SOCIETIES

I vyšel sem od sebe sám a ohlédati se počal, mysle odkud a jak začíti. Vtom i hned nevím kde se tu vezme člověk jakýsi křepkého chodu, obratného vzhledu a řeči hbité, tak že mi se nohy, oči, jazyk, vše na obrtlíku míti zdál. Ten přivina se ke mně, odkud a kam bych měřil, dotazoval se. Já, že sem z domu svého vyšel a v světě se provandrovati a něco zkusiti umysl mám.

Jan Amos Komenský,
Labyrint světa a ráj srdce, l. P. 1623

V světě se provandrovati a něco zkusiti umysl mám

Výkonnost českého cestovního ruchu sráží nepochopení a nevůle. Bylo by pošetilé chtít Čechům imponovat tím, že je navštívilo ještě víc cizinců než loni. Takové zásluhy politikům přízeň voličů rozhodně nepřináší. Bohužel, málokterý argumentuje, kolik miliard korun ročně turisté v Česku utratí. Kolik desítek miliard korun z těchto tržeb je odvedeno do veřejných rozpočtů a jak velkou část výdajů státu (starobních důchodů, platů učitelů, zdravotních sester, hasičů atd.) pomohly pokrýt. V poslední době se tak i v Česku lze čím dál častěji setkávat s pojmem „overtourism“. Turisticky exponovaná sídla chtějí omezovat rozvoj cestovního ruchu. Lidé, kteří v nich trvale žijí, totiž často ani netuší, že jejich existence svým dílem těží z peněz, které u nich utratí turisté. Přitom místo vysvětlování, že nejsou vítáni, by mohla být hnacím motorem k prosazování turisty dosud opomíjených, nezřídka hospodářsky strádajících míst. Ostatně Čechy, Morava a Slezsko disponují spoustou úžasných cílů a tržní platforma domácího cestovního ruchu a incomingu se díky nim může stát ještě vydatnějším zdrojem peněz, ze kterého už dnes (přímo a zejména zprostředkovaně) těžíme všichni. Nebo už je v Česku natrvalo kategorickým imperativem házet dluhy na ty, kdo nemají šanci se bránit? Na generace dosud nenarozených obyvatel Česka? Zacyklovat zadlužování, aby stát byl s to hradit (jen za letošek víc než čtyřicet miliard korun) rok co rok bobtnající úroky, a odkázat jim ještě astronomičtější státní dluh než stávajících bilion sedm set miliard korun? Není namístě mnohonásobně víc (než pouze ani ne na deset procent) tržit peníze prostřednictvím cestovního ruchu? Vytvářet podmínky k tomu, aby na nás vydělávalo celé území České republiky?

Matouš Kainc

všudybyl

Registrace: MK ČR E 10797
Vychází v nákladu 11 000 ks.
Vydavatel: PhDr. Jaromír Kainc, MBA
Redakce: Uhříněveská 2116/18,
100 00 Praha 10
tel.: +420 603 177 536
e-mail: jaromir.kainc@e-vsudybyl.cz
Zástupce šéfredaktora: Matouš Kainc, tel.: +420 731 791 942,
e-mail: matous.kainc@e-vsudybyl.cz
Grafická úprava a sazba: Layout s.r.o., Botanická 24, 602 00 Brno,
tel.: +420 603 871 550, e-mail: layout@atelierlayout.cz
Tisk: TISKÁRNA MATULA

Za obsah inzerátů, PR článků a autorská práva k nim zodpovídají jejich zadavatelé.

Obsah

6 | 62. výročí Dne nezávislosti
8 | Cestovní ruch potřebuje lobby
9 | Ať zůstanou symbolem plodnosti
10 | 1 111. památka UNESCO
12 | Šest turistických oblastí
16 | Ve prospěch hospodářských zájmů
18 | Národní muzea v přírodě
20 | Památky žijí
21 | Objevujte krásu bez hranic
22 | Živoucí paměť chmelařů
24 | Marold v Le Palais
26 | Upřednostňujeme zájmy obyvatel
26 | Jedinečný Art Hotel
27 | Pražský Skål klub
28 | Kongresová Praha na vzestupu
28 | Mezinárodní setkání EUSEM
30 | Kompetenční lobotomie?
31 | Vesnice roku 2019
32 | Seminář s Erniem Elsem
34 | Jak ušetřit 50 % vody
36 | Hudba a víno
37 | 14. výroční konference
38 | Pohostinnost Emiráťanů
39 | Síla lobby a priority politiků
40 | Veletrh ITEP Plzeň 2019
41 | K hospodářské strategii státu
42 | Veletrhy GO a Regiontour 2020
43 | Podzimní festival duchovní hudby
44 | Novoměstský pivovar v Praze
44 | Táborská setkání

62. výročí Dne nezávislosti Malajsie

Její Excelence velvyslankyně Malajsie v Česku paní Zanariah Zainzal Abdin pořádala 12. září 2019 v Praze v Rumah Malaysia („Malajsijském domě“) recepci ke státnímu svátku Malajsie, k 62. výročí vyhlášení její nezávislosti na Velké Británii (31. srpna 1957). Recepce se zúčastnili členové pražského diplomatického sboru, členové spolku Přátelé Malajsie, představitelé podnikatelské sféry, akademických institucí a další hosté. Oficiální část zahájily národní hymny Malajsie a Česka, po kterých následovaly projevy velvyslankyně Malajsie a náměstka ministra zahraničních věcí České republiky Martina Tlapy.

Při té příležitosti jsem se paní velvyslankyně zeptal: Jak se v Malajsii slaví Den nezávislosti?

Den nezávislosti neboli Hari Merdeka slavíme po celé zemi. V jeho předvečer se po celé zemi konají nejrůznější koncerty a představení. Těsně před hodinou vyhlášení nezávislosti začíná odpočet, načež následují ohňostroje. Tento rok se hlavní průvod konal ve městě Putrajaya, což je federální administrativní centrum Malajsie. Svou přítomností slavnost ozdobila Jejich Veličenstva král a královna Malajsie. Zaznělo čtrnáct královských salv, které symbolizují 14 států a federálních teritorií Malajsie. Po celé zemi se konaly slavnostní přehlídky, průvody, kulturní představení, sportovní akce aj. Hlavní událostí byla přehlídka na náměstí v Putrajaye na téma „Sayangi Malaysiaku, Malaysiaku Bersih“ (Milujme naši Malajsii, čistou Malajsii). Měla čtyři části: „Státnost“, „Veřejný pořádek“, „Národní bezpečnost“ a „Milujme Malajsii, čistou Malajsii“.

Malajsie je respektovanou pokrokovou suverénní zemí.

Ale vždy tomu tak nebylo. Po dobu 446 let, od roku 1511 až do roku 1957, jsme byli okupováni řadou cizích mocností, od Portugalců přes Nizozemce, Brity, Japonce a znovu Brity. Den nezávislosti je proto nesmírně významný, protože připomíná přelomový okamžik, kdy jsme se stali pány ve své vlastní zemi. Pro Malajsijce je proto důležité, aby si připomínali historii své země a boj za nezávislost, díky kterému je dnes na nás určovat směřování našeho státu a žít podle sebe, podle našich tradic a zvyků. Jsme vděčni našim předkům, kteří nám umožnili žít ve svobodné a nezávislé zemi. Od vyhlášení nezávislosti dosáhla Malajsie velkého pokroku, během něhož jsme si získali respekt jiných států. To nám umožnilo hrát zásadní roli v mezinárodních záležitostech a obhajovat témata všeobecného prospěchu.

Česko si letos připomíná třicet let od sametové revoluce.

Rovněž získání nezávislosti Malajsie bylo dosaženo nenásilně. Začalo zformováním místních politických stran ve 40. letech 20. století. Přilákaly občany a zápal pro nezávislost postupně rostl. V roce 1955 se konaly první volby a Jeho královská Výsost Tunku Abdul Rahman se stal premiérem tehdejší Malajské federace. V lednu 1956 pak vedl misi do Londýna s cílem vyjednat na Velké Británii nezávislost a to se mu zdařilo. Smlouva, která byla podepsána 8. února 1956, stanovila, že Malajská federace získá nezávislost 31. srpna 1957. Občanům to bylo sděleno 20. února 1956, ihned po návratu delegace z Londýna. Zpráva byla přijata s všeobecným nadšením. V noci na 31. srpna 1957, přesně o půlnoci, byla v Kuala Lumpuru spuštěna britská vlajka a vztyčena vlajka Malajské federace. Vyhlášení nezávislosti se konalo 31. srpna 1957 v 9.30 hodin ráno na stadionu Merdeka v Kuala Lumpuru. První premiér země, Jeho královská Výsost Tunku Abdul Rahman, přečetl deklaraci nezávislosti a sedmkrát zvolal: „MERDEKA!“ Toto opakovaly tisíce lidí na zaplněném stadionu. „Merdeka“ znamená svoboda.

Její Excelence velvyslankyně Malajsie v Česku paní Zanariah Zainzal Abdin spolu s náměstkem ministra zahraničních věcí České republiky Martinem Tlapou promluvili k účastníkům slavnostní recepce.

V roce 1963, po připojení Sabahu a Sarawaku (dva státy na severním Borneu), se Malajská federace přejmenovala na Malajsii. Zformování Malajsie a vymanění se Česka z komunistického područí má jistou podobnost, a to konkrétně, že toho obě země dosáhly nenásilnou cestou. To odráží postoj

obou zemí, že případné rozdíly se mají řešit mírovými prostředky. Chtěla bych využít této příležitosti a poblahopřát České republice k 30. výročí sametové revoluce a popřát vaší zemi a jejím lidem pevné zdraví a prosperitu.

Jaké je vaše oblíbené místo v Česku?

Český Krumlov. Hrad ze 13. století s barokními, gotickými a renesančními prvky. Úžasné výhledy na Vltavu a staré město z vyhlídky na věži, dlážděné ulice a celková krása tohoto malebného města jsou prostě úchvatné. Byla jsem tam již několikrát a ráda bych se tam znovu podívala.

Která místa Malajsie byste českým turistům doporučila vy?

Rok 2020 razíme ve znamení hesla: „Navštivte Malajsii." Tato kampaň se zaměří na ekoturismus, umění a kulturu. Jejím cílem je v Malajsii přivítat 30 milionů turistů a utržit ve zmíněném roce 25 miliard USD. Malajsie má pro každého něco. Pro ilustraci: máme hory, deštné pralesy, jeskyně staré miliony let, exotickou flóru a faunu, světově proslulé destinace pro potápěče, nerušené a scénické ostrovy s písečnými plážemi, moderní města se svou historií, ráj pro milovníky dobrého jídla a díky multikulturalismu rozmanitou kulturu. Navíc u nás sluníčko svítí celoročně. Srdečně zvu obyvatele Česka, aby přijeli a objevovali četné divy Malajsie. Čeští turisté běžně navštěvují Kuala Lumpur a ostrovy Langkawi a Pangkor. Chtěla bych jim navrhnout návštěvu také nových destinací, jako například

státního parku Royal Belum, Kuchingu či Penangu.

Royal Belum se nachází ve státě Perak na severozápadním pobřeží malajského poloostrova.

Máme tam Temenggor, druhé největší jezero v kontinentální Malajsii, a mnoho krásných vodopádů. Mezi atrakce a aktivity patří stezky v džungli a výlety po řece. Můžete pátrat po rafléziích (největší druh květin na světě) a navštívit Kampung Chuweh (autentickou vesnici domorodých obyvatel).

Kuching, hlavní město státu Sarawak, se nalézá na severu Bornea.

Místní stezka kulturního dědictví má 26 zastávek s různými památnými budovami a význačnými místy, muzei, chrámy a zahradami. Je to město s velkým kulturním bohatstvím, které nabízí směs místních, západních a východních vlivů a vše je v docházkové vzdálenosti.

A co Penang?

Penang je ostrov, odkud pocházím. Je na severozápadě pevninské části Malajsie a sluje bohatým multikulturním dědictvím. V Penangu je řada chrámů, zřícenin, muzeí, původních lesů a také nádherné pláže, takže cesta tam se rozhodně vyplatí. Od cizích obchodníků dostal ostrov v minulosti přezdívku „perla Orientu" a je i gastronomickým rájem. Centrum jeho hlavního města George Townu je na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO a k vidění tam jsou tradiční architektura, umění i řemesla.

–mk–

»» www.tourism.gov.my
»» www.malaysia.travel

Cestovní ruch potřebuje silnou lobby

S prezidentem Svazu obchodu a cestovního ruchu České republiky Ing. Tomášem Prouzou, MBA, se potkávám v době, kdy se opět živě diskutuje, jak by se měl stát starat o cestovní ruch a kdo by za to měl nést odpovědnost. Jelikož si mnoho lidí v Česku cestovní ruch nespojuje s finančními příjmy za realizované služby a výrobky a asi čtyřicetiprocentními odvody do veřejných rozpočtů z tržeb za ně, natož s pozitivním vlivem na platební bilanci státu, začal jsem rozhovor otázkou, co mají cestovní ruch a obchod společného.

Ing. Tomáš Prouza, MBA

Co mají společného? To, že vytvářejí prostor pro realizaci produktu. Uplatnění produktu, ať už jde o výrobky, služby, nebo třeba o chytré nápady na trhu (v případě cestovního ruchu díky poptávce a kupní síle turistů – příchozích spotřebitelů z jiných zemí či regionů), je totiž prazákladem tržní ekonomiky a klíčovým faktorem úspěšnosti národního hospodářství. Ostatně, když si chci vyjet na dovolenou, vybírám takové místa pobytu, aby tam krom turisticky atraktivního prostředí a cílů byly kvalitní služby – restaurace či obchody. Poslední, nad čím bych chtěl na dovolené přemýšlet, je otevírací doba obchodu nebo chybějící stravovací služby. Za kvalitní služby jsou turisté ochotni zaplatit, protože přispívají k pohodové dovolené. Pokud se jedná o tuzemskou dovolenou, respektive o domácí cestovní ruch, jeho prostřednictvím turisté a výletníci svými útratami přispívají k hospodářskému rozvoji svojí země, k podpoře podnikání a tvorbě pracovních míst na lokálních trzích a k přílivu peněz do veřejných rozpočtů. Zkrátka, svými útratami nepřímo vylepšují i svoje sociální jistoty. Pro rozvoj služeb má Česko skvělé podmínky. Lze tak lidem garantovat, že při rozhodnutí trávit dovolenou v Česku bude jejich pobyt bez překvapení typu uzavřených obchodů dva dny v kuse. Problémy nám pořád ale dělá infrastruktura, a nejen ta dopravní. Překvapuje mě, že i v roce 2019 je často problém platit kartou, včetně třeba některých hradů a zámků. Je to přitom drobnost, která turistům zbytečně otravuje život a která už měla být dávno vyřešena.

Jak hodnotíte úroveň služeb v Česku v horizontu uplynulých pěti let?

Služby za tu dobu udělaly veliký skok kupředu a v pohodě můžeme konkurovat západní Evropě. Je tady ovšem jedno ale: máme obrovskou slabinu v tom, že se jednotliví provozovatelé neumějí propojit. A nepomáhá v tom ani stát, který by jejich spolupráci podporoval, jako to dělají naši sousedé. Například v Rakousku, i když přijedete do nejzapadlejší destinace, tak první, co dostanete, je seznam místních atrakcí, restaurací, ubytovacích zařízení a dalších služeb a kulturního dění. Spolupracují tam na tom, abyste pobyli co nejdéle a utratili co nejvíc peněz, protože si jsou vědomi, že ve finále z toho profitují všichni. Naproti tomu v Česku si každý – až na pár čestných výjimek – hraje na svém písečku. Když přijedete do penzionu, tak vám tam zpravidla nedoporučí dalších X restaurací, kde dobře vaří. Budou mít pocit, že vás stůj co stůj musejí držet pouze u sebe. Kdyby ale hostu, krom svých služeb, doporučili dvě tři restaurace v okolí, bude mít lepší pocit a s velkou pravděpodobností se při své příští návštěvě vrátí do toho samého podniku. Tímto přístupem se vytváří přidaná hodnota, ze které těží podnikatelé i veřejný sektor.

Propastný rozdíl mezi přínosem odvětví cestovního ruchu pro Českou republiku a investicemi státu do něj je až do očí bijící.

Zčásti je to chyba nás, profesionálů cestovního ruchu. Musíme o cestovním ruchu víc mluvit, začít pořádně ukazovat jeho přínosy pro celou zemi. Dvojnásobně to pak platí v souvislosti s restrukturalizací postiženými regiony Slezska, Moravy a Čech, v nichž podnikání v cestovním ruchu jde proti trendu vylidňování tím, že v nich, často jako jediné, vytváří pracovní příležitosti. Všechny okolní země už dávno pochopily, jak důležitý je pro ně rozvoj cestovního ruchu mimo hlavní centra, jak důležitý je pro rozvoj domácí ekonomiky. V Česku je bohužel cestovní ruch vždy na chvostu zájmu politiků a zpravidla ho berou jako okrajovou, zbytnou věc. Fundovanější „experti“ (podle sebe soudím tebe) ho redukují na outgoing, na výjezdy do zahraničí a utrácení v Česku vydělaných peněz v cizině. Když se podíváme, kolik pozornosti a veřejných prostředků jde do zemědělství, které vytváří mnohem méně pracovních míst a menší část HDP než cestovní ruch, kolik pozornosti a pobídek se věnuje průmyslovým sektorům, kolik úlev a podpory jde exportérům, je zarážející, že cestovní ruch nemá ani setinu pozornosti, i když často vytváří mnohem větší hodnotu. Třeba Rakousko – ale i řada dalších zemí – má ministra pro cestovní ruch, zatímco u nás nemáme ani samostatného náměstka ministra.

Co stojí v cestě prosazení prestiže odvětví cestovního ruchu?

Lhostejnost. Absence společenské poptávky a rozdrobenost byznysu. Cestovní ruch postrádá silnou lobby. Jeho fragmentované síly by se rozhodně měly spojit stejně, jako se umí spojit obchod, banky či e-commerce firmy. Dokud bude zájmy cestovního ruchu prosazovat patnáct paralelních navzájem se hašteřících asociací, tak se nic nezmění. Zase použiji

jako příklad resort zemědělství. Zemědělství je silné díky Agrární komoře České republiky, která zastřešuje menší asociace, organizace a spolky a má dostatek financí. Zkrátka všichni mají společný cíl, a tedy silný hlas, který ovlivňuje politiky při rozhodování o tom, kam investovat veřejné peníze.

Naznačujete, že stát by měl do odvětví cestovního ruchu víc investovat?

Určitě by to byly na rozdíl od provozních dotací v jiných sektorech vysoce návratné investice. Byl bych proto velice rád, kdyby Česká republika srovnala podmínky s okolními zeměmi, pomohla byznysu ke spolupráci a soukromé investice alespoň dorovnala. Neočekávám, že stát bude financovat celý rozvoj odvětví cestovního ruchu, ale minimálně by měl hledat způsob, jak v tvrdé

globální konkurenci daleko účinněji prosazovat mezinárodní renomé Česka a víc investovat do své vlastní státní propagace, do budování základní infrastruktury, do podpory podnikání v domácím cestovním ruchu a v incomingu. Pro řadu Čechů dnes není žádný problém vyjet si na víkend do Rakouska nebo na Slovensko a utrácet peníze mimo Česko. My chceme (a měl by to být i strategický zájem této země), aby lidé trávili dovolené a prodloužené víkendy co nejvíc v Česku, a ne aby svými útratami posilovali hospodářství cizích států.

Cestovní ruch dle oficiálních čísel vytváří necelá 3 % HDP. Jaký má růstový potenciál?

Myslím, že během pěti let můžeme být na dvojnásobné hodnotě. Tedy pokud se budeme chovat aspoň tak rozumně jako Slováci. Rozumím tomu, že nemůžeme ze dne na den zkopírovat do detailu promyšlený rakouský systém. To je běh na dlouhou trať. Ale jsem stoprocentně přesvědčen, že Česko má (kromě chytře nastavené spolupráce byznysu a státu) všechny atributy potřebné k úspěchu. Má nádhernou přírodu, historické památky a úžasné obyvatele. Měli bychom si dát další cíle než jen přivést plné letadlo Číňanů. Musíme pomáhat Čechům objevovat Česko a motivovat podnikatele k větším společným investicím. To je věc, kterou jsme v minulosti zanedbali.

Jak by tedy mělo být odvětví cestovního ruchu řízeno?

Daleko větší prostor potřebují dostat vedoucí krajských destinací, kteří mají přehled a vědí, co funguje. A navíc, ty destinace, které jsou na hranicích, mají srovnání se svými sousedy a v rámci přeshraniční spolupráce s nimi většinou spolupracují, čímž zvyšují svoji atraktivitu a kvalitu služeb. Krajské společnosti destinačního managementu by si zasloužily víc peněz, aby mohly realizovat srovnatelné služby, kterých se turistům dostane kousek za hranicemi. Stát by se měl také kreativně dívat na spolupráci se soukromým byznysem. Například Airbnb v řadě zemí aktivně spolupracuje s veřejnými systémy podpory cestovního ruchu a společně dostávají turisty z turisticky přetížených center velkých měst do dalších míst navštěvovaných zemí. V Česku je taková nabídka na stole už víc než rok, ale zatím ji ani stát, ani Praha nevyužily.

Jaký je váš závěrečný vzkaz čtenářům Všudybylu?

Užívejte si Česko, je tu neuvěřitelně hezky. A nebojte se hledat. Máme řadu destinací i mimo Prahu nebo Krumlov, které stojí za pobyt či aspoň návštěvu. Místo na prodloužený víkend do zahraničí vyrazte do českých lesů, dokud ještě nějaké máme. ▮

–mk–

»» **www.socr.cz**

SOCR ČR
Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR

Čápi ať zůstanou symbolem plodnosti

Kauza Čapí hnízdo vnesla do společnosti řadu rozporuplných názorů. Tři roky v ní byl jako v kleci udržován dříve ministr, nyní premiér Andrej Babiš. Kauza byla státním zastupitelstvím tento měsíc zastavena se závěrem, že nešlo o čin, který by měl být předán soudu. K rozhodnutí státního zástupce se s podivem vyjadřovaly desítky politiků a zaplnila se zpravodajství sdělovacích prostředků. Opět se objevila otázka, zda jsou u nás skutečně státní zastupitelé a soudy pod tlakem a vlivem politiků, jak to opakovaně slyšíme v České televizi a nejen tam.

Sdělovací prostředky dokážou ve společnosti účelovými kampaněmi silně ovlivňovat veřejné mínění. Když pracují dobře, mohou rozvoj společnosti a atmosféru v ní podpořit, pokud špatně, tak naopak. Dobrým příkladem je právě kauza Čapí hnízdo. Tři roky jsme sledovali v České televizi a jiných sdělovacích prostředcích stanoviska k trestně stíhanému Babišovi, rozsáhlá kampaň sdělovacích prostředků byla až enormně negativně zaměřená a velmi často bez respektování presumpce nevinny. Opoziční politici se k seskupení ANO a jejímu předsedovi stavěli jako k člověku, který spáchal kriminální delikt, a nelze s ním proto spolupracovat. Vyjadřovali překvapení a opovržení nad tím, jak mohou občané tak masivně podporovat člověka, který je trestně stíhán, a zlehčovali jeho názor, že jde o politickou kauzu. Čapí hnízdo se za tři roky doslova usadilo na každé televizní anténě v České republice a opoziční soupeřivost je přenesla až do Bruselu.

Nemám a ani nemohu mít na kauzu Čapí hnízdo kvalifikovaný názor, protože na rozdíl od státních zástupců přirozeně nemám dostatečné informace, a jak jsme se přesvědčili, z dohadů a názorů „zasvěcených“ redaktorů a „předpojatých“ politiků dělat závěry skutečně nejde. O to více obdivuji státní zástupce, kteří v tak vyhrocené atmosféře pod tak silným vlivem sdělovacích prostředků a tlakem opozičních politiků na veřejné mínění, a tím i na ně dokázali rozhodnout o zastavení stíhání a nedali se ovlivnit. Tím chci říci, že naše soudy a státní zastupitelé dokážou nepodlehnout vnějším vlivům a tlakům a rozhodovat podle zákona a svého svědomí. Ať je to pro budoucnost nás všech důležité poučení. ▮

Renata Dobrá

Šestispřeží starokladrubských běloušů se používá ke slavnostním příležitostem.

Foto: Dalibor Gregor

Pardubický kraj zapsal 1 111. památku UNESCO

Rozhovor s prvním náměstkem hejtmana Pardubického kraje Ing. Romanem Línkem jsem začal z hlediska cílů cestovního ruchu letošní největší událostí, a to tím, že Pardubický kraj má od léta na seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO druhou památku.

Ing. Roman Línek

Ano, z hlediska mezinárodní prestiže, která je podmínkou výkonnosti incomingu, opravdu všechno přebíjí událost, která znamenala víc než tři roky práce, a tou je, že kulturní krajina Národního hřebčína v Kladrubech nad Labem pro chov a výcvik ceremoniálních kočárových koní byla jako tisícstojedenáctá památka zapsána na seznam UNESCO. Už v devadesátých letech byl na území dnešního Pardubického kraje na tento seznam zapsán renesanční zámek italských stavitelů a zámecký areál v Litomyšli, který si nechali postavit Pernštejnové. Na podnět starostky obce Kladruby nad Labem a Pardubického kraje se kulturní krajina kolem kladrubského hřebčína dostala v roce 2007 na indikativní seznam UNESCO. Před třemi lety pak na základě společné dohody tří tehdejších ministrů, ministra kultury Daniela Hermana, ministra zemědělství Mariana Jurečky a ministra životního prostředí Richarda Brabce, bylo podepsáno memorandum, na jehož základě byla zřízena Rada pro přípravu zápisu této krajiny, která je už téměř 500 let formována potřebami chovu koní vhodných do kočárových spřežení, na seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Vy jste byl jmenován předsedou této rady.

A působím v této roli doposud. Spolu se mnou v ní jsou za resort kultury státní tajemník Zdeněk Novák, náměstek ministra kultury pro oblast památkové péče a paměťových institucí Vlastislav Ouroda, generální ředitelka Národního památkového ústavu Naděžda Goryczková, vrchní ředitel ekonomické sekce Ministerstva zemědělství ČR Jiří Havlíček a ministerský rada Jiří Pondělíček, viceprezident, člen exekutivního výboru Českého národního komitétu Mezinárodní rady památek a sídel – ICOMOS (International Council on Monuments and Sites) Tomáš Drdácký, náměstek ministra životního prostředí pro řízení sekce ochrany přírody a krajiny Vladimír Dolejský a jako tajemník ředitel Národního hřebčína v Kladrubech nad Labem Jiří Machek. O zapsání Národního hřebčína v Kladrubech nad Labem na seznam UNESCO rozhodl 6. července 2019 výbor pro světové dědictví UNESCO na zasedání v Baku. Zápis se podařil díky konsenzu centrálních orgánů, státní správy, samosprávy Pardubického kraje a místních samospráv z okolí Kladrub. Dokumentace, kterou jsme museli připravit, je vysoká přes metr. Hřebčín ale musí do roku 2020 splnit několik dalších podmínek. Výbor pro světové dědictví UNESCO k tomu přidal i pár doporučení, která rovněž chceme splnit. Například rozšíření ochranného pásma zóny a zapsání kladrubského náhonu jako národní kulturní památku. Myslím, že jsme jediný hřebčín v UNESCO, kde se pět set let potkávají koně, lidé a příroda.

Z hlediska atraktivit cestovního ruchu pracujete i na dalších zajímavých projektech.

Pardubický kraj je vlastníkem Zámku Pardubice, kde sídlí Východočeské muzeum a Východočeská galerie, které zřizujeme. Původní tvrz ze 13. století byla ve 14. století přestavěna na gotický hrad, který Pernštejnové nechali přebudovat na goticko-renesanční zámek. Než odešli do Litomyšle, měli pardubický zámek jako svoje rodové sídlo. V zámku se dochovaly nejstarší renesanční nástěnné malby italských umělců na sever od Alp. V novodobé éře ale zámek neprezentoval Pernštejny, zato dominantně muzejní sbírky od archeologie po současné sklo. To se nyní pomocí evropského projektu změní. Ke koncipování rekonstrukce tohoto skvostu v krajském majetku jsem přizval tři vynikající architekty: profesora Ladislava Lábuse, Josefa Pleskota a Petra Všetečku, který například rekonstruoval Jurkovičovu vilu v Brně nebo Baťův památník, jenž byl nedávno otevřen ve Zlíně. Vytvořili generel, jak tuto památku přivést v maximální míře k životu. A aby zámek zároveň plnil společenskou funkci, zejména prezentoval Pernštejny. Je to projekt za nějakých 120 milionů korun. Završen má být koncem příštího roku. Některé jeho dílčí části se nám zřejmě podaří zpřístupnit už v průběhu roku.

Dalším objektem, který Pardubický kraj po dlouhé diskuzi koupil, jsou Automatické mlýny významného českého architekta Josefa Gočára v Pardubicích. Jsou zapsanou národní kulturní památkou a po jejich rekonstrukci tam z pardubického zámku přemístíme Východočeskou galerii, kterou v těchto nových prostorách chceme veřejnosti otevřít na přelomu let 2022 a 2023. Nejen vystavované obrazy a plastiky, ale i sám objekt Gočárových mlýnů bude atraktivním exponátem. Už nyní vzbuzuje velkou pozornost u nás i v zahraničí. Věřím proto, že do Pardubic

se bude jezdit nejen na dostihy, zámek či pro perník, ale i na Gočára. Tyto mlýny z jeho prvního tvůrčího období jsou výjimečným architektonickým objektem, který spolu se Zámkem Pardubice a Pernštýnským náměstím vytvoří v naší krajské metropoli turisticky atraktivní pomyslný „zlatý trojúhelník".

Co se týče dalších zajímavých projektů na území Pardubického kraje, tak náš kraj se (jako zatím jediný) pustil do transformace všech pobytových ústavů pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením. Kolega, krajský radní Pavel Šotola, který má sociální problematiku na starosti, jde řadu let směrem, že lůžkovou kapacitu v sociálních ústavech, které Pardubický kraj zřizuje, postupně nahrazuje komunitním bydlením s různou mírou podpory. Klienty ústavů, kteří jsou schopni samostatného života, přestože mají nějaký ten zdravotní hendikep, se snaží integrovat a umožňuje jim žít v běžném prostředí. Ve městech a obcích Pardubického kraje ve spolupráci s tamními radnicemi pro ně v běžné zástavbě pořizujeme byty nebo rodinné domky. Díky tomu se nám snižuje potřeba držet tak velké ubytovací kapacity v ústavech. Jeden z takových ústavů máme na hradě Rychmburk v obci Předhradí u Skutče, jiný na zámku v Bystrém nedaleko Poličky na Svitavsku. Během jednoho až dvou let chceme tyto objekty vrátit k veřejnému užívání v rámci společenských a kulturních aktivit, tedy i jako atraktivní cíle cestovního ruchu. V tomto směru spolupracujeme s fakultou architektury, s profesorem Václavem Girsou a uplatňujeme nápady jeho studentů.

Hlavní téma tohoto vydání Všudybylu je destinační management...

Akcelerovat výkonnost cestovního ruchu v Pardubickém kraji bez podpory incomingového a domácího cestovního ruchu moc nejde. Růst hospodářských přínosů odvětví cestovního ruchu proto v úzké vazbě na krajskou a místní samosprávy podporujeme taky prostřednictvím oblastních organizací cestovního ruchu, kterých máme na území kraje pět. V každé turistické oblasti jednu: Českomoravské pomezí, Orlické hory a Podorlicko, Pardubicko, Chrudimsko-Hlinecko a Králický Sněžník. Krajskou společnost destinačního managementu na území našeho kraje, Destinační společnost Východní Čechy, zakládal spolu s dalšími partnery Pardubický kraj a je stále jejím členem.

Na našem území dnes máme dvě památky UNESCO, a tak se nabízí spolupráce s ostatními s cílem vytvořit pro turisty, kteří jedou vyloženě po památkách, vícedenní produkt zahrnující (krom zřejmě obvyklé Prahy) například Kutnou Horu, Kladruby nad Labem, Litomyšl, Broumov nebo Kuks. Oslovovat je na zdrojových trzích incomingu a motivovat k návštěvám, delším pobytům a větším útratám na území Pardubického kraje. Zásadní pochopitelně je i promyšlená sofistikovaná práce s turisty a návštěvníky, kteří Pardubický kraj navštíví. Stav, kdy přijede autobus, turisté vystoupí, nastoupí a téměř vždycky se vracejí do Prahy do pětihvězdičkového hotelu nebo pokračují jinam, je, věřím, dočasný. Sice má pro Pardubický kraj nějaký ekonomický efekt, ale daleko větší hospodářský přínos by pro náš kraj mělo, kdyby se solventní turisté zdržovali a vydávali své peníze na území Pardubického kraje víc dní. Kdyby nejen navštívili top památku, kvůli které se pro Pardubický kraj rozhodli, ale také se přesvědčili, že je tu hezká příroda, vyšli si na procházku nebo na ryby, zašli do galerií, na koncerty, na sportovní akce, poseděli v barech, vinárnách a restauracích, nocovali ve zdejších hotelech a penzionech, vyrazili po obchodech atd. Zkrátka aby jejich pobyt měl pro náš kraj co největší ekonomický přínos a oni se k nám rádi vraceli.

Navázali jsme poměrně širokou spolupráci s dolním Slezskem. Čeští turisté rádi jezdí do Polska a ti polští k nám. Polští cykloturisté mají rádi naše cyklostezky. Vítají, že tu máme slušnou turistickou infrastrukturu. To je jedna z věcí, která nehovoří tak dominantně o čínském, japonském, americkém turistovi (ve stylu „jestliže je úterý, musíme být v Belgii"), ale o tom, že turista, který žije ve střední Evropě (a je jedno, jestli v Sasku, dolním Slezsku, nebo na jižní Moravě), bývá mile překvapen, jak moc je pobyt v Pardubickém kraji atraktivní. Nedávno místostarosta Českého Krumlova (kde musejí regulovat turistické autobusy) byl už podruhé s rodinou na dovolené v Pardubickém kraji. Základnu měli přímo v Pardubicích. Jezdili tu na kolech po památkách. Tvrdil, že je to u nás úžasné... Samozřejmě, nabídku cestovního ruchu je třeba promyšleně strukturovat a pracovat na ní. Něco může veřejná správa a samosprávy, ale převážná část iniciativ musí vycházet od soukromých subjektů podnikajících v cestovním ruchu. Samosprávy zřejmě nikdy nebudou masivně provozovat ubytovací a další služby určené prioritně turistům, ale mohou být jejich koordinátory, což Pardubický kraj činí i prostřednictvím své Destinační společnosti Východní Čechy.

–jk–

Zámek v Bystrém opustí sociální služby a kraj pro něj spolu s obcemi hledá využití.

Foto: archiv Pk

Pardubický kraj, který má dvě památky UNESCO, rekonstruuje Zámek Pardubice a Gočárovy mlýny. Během dvou let chce k veřejnému užívání vrátit hrad Rychmburk a zámek v Bystrém.

»» www.pardubickykraj.cz

»» www.vychodnicechy.info

DESTINAČNÍ SPOLEČNOST VÝCHODNÍ ČECHY

PARDUBICKÝ KRAJ

Moravskoslezský kraj disponuje šesti turistickými oblastmi

Během září Všudybyl navštěvoval oblastní společnosti destinačního managementu Moravskoslezského kraje. O úvod k jejich bloku jsem požádal Jana Krkošku.

Pro mne jako náměstka hejtmana zodpovědného za odvětví cestovního ruchu v Moravskoslezském kraji je jednou z priorit podporovat činnost destinačních agentur a pomáhat jim prosazovat hospodářské zájmy Moravskoslezského kraje. Na cíle a atraktivity cestovního ruchu a jejich rozmanitost jsme hodně bohatým krajem. Disponujeme turistickými oblastmi Beskydy-Valašsko, Jeseníky, Opavské Slezsko, Ostrava, Poodří a Těšínské Slezsko. Ke zhodnocování jejich potenciálu významně přispívají výsledky práce šesti stejnojmenných oblastních společností destinačního managementu a krajské destinační agentury Moravian-Silesian Tourism, stoprocentně vlastněné Moravskoslezským krajem, která tuto činnost koordinuje. Společně (krom jiného) připravují pobytové balíčky a v návaznosti na roční období marketingové kampaně. Touto dobou tak, zatímco oblastní destinační agentury chystají zimu, těží subjekty podnikající v cestovním ruchu z jejich kampaně „Aktivní podzim“.

Zimní sezona je, zejména pro Jeseníky a Beskydy, byznysově stěžejní. Připravujeme tam a obnovujeme zimní techniku. Pracovníci příslušných oblastních společností destinačního managementu se totiž budou jako každoročně podílet na správě víc než 850 km běžkařských tras. Krom toho provádí školení pracovníků turistických informačních center. Předávají jim informace o chystaných akcích a šíří turistické nabídky v té které oblasti. Oblastní destinační agentury úzce spolupracují také přímo mezi sebou. Vyměňují si informace o produktech, aby například v Jeseníkách nebo Poodří věděli, co se děje v Beskydech, a naopak. Zkrátka jejich činnost směruje k tomu, aby turisté nacházeli další a další důvody, proč co nejdéle trávit čas na našem území, a svými útratami v řádu miliard korun každým rokem něco víc přispívali k tomu, aby se lidem v Moravskoslezském kraji dařilo.

>>> **http://severnimorava.travel**
>>> **www.msk.cz**

Moravskoslezský kraj

Severní Morava a Slezsko

Nejlepšího střelce Mistrovství Evropy ve fotbale 2004 a jeho bronzového medailisty, druhého nejúspěšnějšího střelce historie české fotbalové reprezentace, člena Klubu ligových kanonýrů, útočníka Baníku Ostrava Milana Baroše jsem se zeptal, proč má rád Moravskoslezský kraj.

Ta otázka je na zodpovězení velmi lehká. Protože jsou v něm dobří a upřímní lidé a ten je, jak se říká, rázovitý. Je to tu jiné než v Čechách. Já na severní Moravě vyrostl. Pocházím z Valašska a v Ostravě žiji od čtrnácti let. A mám to tu opravdu strašně moc rád.

OSTRAVAINFO!!!

Sloučením společností Ostravský informační servis a Ostravské výstavy v roce 2018 vznikla obchodní společnost Černá Louka, s. r. o., jejímž zřizovatelem je Statutární město Ostrava. Má tři divize: výstavnictví, Slezskoostravský hrad a oblastní destinační agenturu OSTRAVAINFO!!!. Ředitele infocenter a destinačního managementu Jiřího Šimona jsem se zeptal: Proč OSTRAVAINFO!!!?

Protože síť šesti turistických informačních center je základem našeho úspěchu a špičkovým servisním zázemím, o které se cestovní ruch v Ostravě může opřít. Turisté a návštěvníci moravskoslezské metropole v nich dostanou informace, informační materiály a krom suvenýrů v nich mohou koupit lístky na MHD i na vlak a vstupenky na kulturní akce. Ostrava má v celorepublikovém srovnání nejhustší síť infocenter. Infocentra na nádražích, na letišti

a vyhlídkové věži Nové radnice jsou využívána hlavně mimoostravskými klienty. Ostatní víc místními. Rychlejší vlakové spojení Praha-Ostrava nakoplo cestovní ruch. Landek park a Dolní oblast Vítkovic ročně navštíví přes půldruhého milionu lidí. Dolní Vítkovice jsou ale stále od zbytku města poměrně izolované, jejich návštěvníci další části města moc nenavštěvují, což chceme změnit. Zatím je to ale hodně

o jednodenním turismu, i když množství ubytovaných turistů roste a s ním i počet přenocování.

Čím dál víc se projevuje, že Ostrava je vstupní branou do Moravskoslezského kraje. Spolupracujeme proto s ostatními oblastními destinacemi, oproti nimž disponujeme rozlehlou krytou infrastrukturou. Při nepřízni počasí (například když v Beskydech prší) se tak k nám mohou turisté přijet schovat třeba do Vítkovic. Nejvyšší radniční věž v České republice, kterou provozujeme, jsme začlenili do systému Beskydy Card. Spolupracujeme i s Poodřím, nádhernou oblastí, do níž rovněž směrujeme turisty a výletníky.

Pracujeme na tom, aby se víc využívalo ostravských památkových zón. Zajišťujeme v nich průvodcovský servis. Například v Porubě. Její urbanistický celek, vystavěný v architektonickém stylu nazývaném sorela, je naprosto unikátní. Dřív jsme nabízeli hlavně skupinové prohlídky. Letos od června do konce září jsme soboty vyhradili pro individuální prohlídky centra Ostravy. Nazvali jsme je „Sladké časy v Ostravě“. Končí ve stylové kavárně Sladký časy. Zahrnují vstup na Vyhlídkovou věž Nové radnice, odkud mají klienti možnost vidět Ostravu z ptačí perspektivy a pak navštívit místa, která je zaujala. V příštím roce bychom chtěli přidat nové okruhy a zpřístupnit interiéry dalších památek. V nich má Ostrava ohromný potenciál, který stojí za to objevovat.

>>> **www.ostravainfo.cz**

OSTRAVAINFO!!!

Destinační management turistické oblasti Beskydy-Valašsko, o. p. s.,

působí od roku 2011 na území okresů Frýdek-Místek a Nový Jičín. Své ústředí má ve Frýdku-Místku. Jeho ředitelky Moniky Konvičné jsem se zeptal, jak je to u nich s tvorbou produktů.

Na tvorbě produktů turistické oblasti Beskydy-Valašsko se spolu s námi podílejí místní podnikatelé, informační centra a zástupci obcí s cílem vytvořit inspirativní nabídku, která osloví a bude domácí a zahraniční turisty motivovat k pobytům v naší oblasti Moravskoslezského kraje. K dosažení co největšího efektu nám od roku 2014 výrazně pomáhá návštěvnická karta Beskydy Card. Ta v současné době zahrnuje na osmdesát aktivit a cílů. Z nich bych zmínila například projekty „Štramberská pikanterie“ nebo „Lysohorská nej“, kterou zajišťuje Turistické informační centrum ve Frýdku-Místku. Turistům umožňuje absolvovat výstup na Lysou horu s průvodcem. Lidi, kterým to kondice nedovolí, nebo malé děti na Lysou horu vyveze průvodce autobusem.

Vydali jsme unikátní mapu „Beskydy pěšky“, na které spolupracovala beskydská turistická informační centra. Detailně krůček po krůčku popisuje trasy k větši-

ně z cílů. Záměrem bylo pomoct turistům a výletníkům s představou a plánováním túr a výletů a ukázat místním, co za krásy okolo sebe mají. Po rakouském vzoru mapa obsahuje QR kód, takže si ji lze nahrát do telefonu.

Moravskoslezský kraj podporuje výstavbu odpočívek pro turisty a cyklisty a další veřejné infrastruktury cestovního ruchu. Pomáhá i s tvorbou informačních a propagačních materiálů. Díky Moravskoslezskému kraji tu máme patnáct dobíjecích stanic pro elektrokola. Pomáhá je podnikatelům budovat. Lidé na elektrokolech zvládnou obsáhnout víc cílů než pěšky nebo na kolech bez pomocného elektromotoru, což se pozitivně projevuje na tržbách navštěvovaných památkových objektů a obchodní úspěšnosti místních podnikatelů zabezpečujících jim servis a občerstvení. Díky elektrokolům se totiž poznávání krás a atraktivit Moravskoslezského kraje stává ještě dostupnější.

>>> **www.beskydyportal.cz**
>>> **www.beskydycard.cz**

Beskydy Valašsko

Destinační společnost Jeseníky – Euroregion Praděd

spadá pod zájmové sdružení měst a obcí Euroregion Praděd. Oblast, o kterou se stará, zahrnuje Krnovsko, Bruntálsko, Jesenicko, Rýmařovsko a Vrbensko. Ředitel Euroregionu Praděd Zdeněk Jarmar k činnosti destinační společnosti řekl:

Akční plán rozvoje cestovního ruchu v Jeseníkách realizujeme za výrazné podpory Moravskoslezského kraje. Podílíme se na krajských produktech cestovního ruchu, jako jsou „Fajné léto“, „Jak šmakuje Moravskoslezsko“ nebo „Technotrasa“. Jsme nositeli slevového „Voucher systému Jeseníky“ a zážitkového žetonu Praděd. Moravskoslezský kraj pro naši turistickou oblast zajistil elektrokola a infrastrukturu dobíjecích stanic, kterou doplňujeme cyklotrasami „E-bike Friendly“. I díky tomu se výrazně zvedla návštěvnost, zdejším podnikatelům a obchodníkům zvýšily tržby a my ještě těsněji spolupracujeme s partnery v Polsku. Elektrokola totiž turistům rozšířila akční rádius přeshraničních jednodenních výletů.

Prvořadých turistických cílů máme mnoho: Praděd, Slezskou Hartu, Rychlebské stezky, Rýmařovsko, Osoblažsko

a řadu dalších. Míst s velkým rozvojovým potenciálem je tu nepřeberně. Sledujeme výkonnost cestovního ruchu. Ekonomické analýzy zpracovává kolega Michal Blaško, který je výkonným manažerem. Nabízíme mapy a průvodce v češtině, polštině a angličtině. Díky kvalitním službám našich partnerů a skvělé práci turistických informačních center se daří turisty motivovat k delším pobytům. Naším společným cílem je, aby přitom navštěvovali další a další zdejší atraktivity, restaurace, kulturní a sportovní akce, aby nakupovali v obchodech apod. Zkrátka aby tu

využívali služeb a svou poptávkou a útratami podporovali hospodářský rozvoj naší oblasti. Vydáváme průvodce s certifikovanými ubytovacími zařízeními a přitom dbáme, abychom nikoho z ubytovatelů nezvýhodňovali oproti ostatním. Všichni, kteří garantují kvalitu zařízení, mají možnost se do průvodce dostat. Vysokou kvalitu však musejí držet, i když to pro provozovatele ubytovacího zařízení nemusí být levné. Na oplátku jim pomáháme s propagací a i jinak je podporujeme.

Také spolupracujeme s okolními turistickými oblastmi. Pravidelně se setkáváme v rámci stálé regionální konference, kterou pořádají Moravskoslezský kraj a krajská destinační společnost Moravian-Silesian Tourism. Pozitivně se projevuje i to, že Moravskoslezský a Olomoucký kraj se snaží Jeseníky prosazovat jako společnou turistickou destinaci.

››› **www.europraded.cz**

››› **www.jeseniky-rodina.cz**

Turistická oblast Opavské Slezsko, z. s.,

působí sedmým rokem. V začátcích byla součástí odboru kanceláře primátora Magistrátu města Opavy. Od roku 2017 funguje jako samostatný subjekt, který založily tři subjekty: statutární město Opava a akční skupiny Opavsko a Hlučínsko. Centrem oblasti, která zahrnuje

celé Hlučínsko, Vítkovsko, Budišovsko, je Opava. Zeptali jsme se jejího ředitele Jana Černého na nejzajímavější turistické cíle.

Opavské Slezsko se pyšní pestrou nabídkou přírodních, kulturních a historických lákadel. V popředí zájmu jsou bezesporu zámky, jako třeba pohádkový zámek v Hradci nad Moravicí, který kromě jiných světoznámých osobností opakovaně navštěvoval Ludwig van Beethoven. Další kouzelný zámek nalezneme v Raduni a zámky v Kravařích a Šilheřovicích nabízejí v zámeckém parku 18jamkové golfové hřiště.

V Opavě je velkým lákadlem Slezské zemské muzeum – nejstarší muzeum České republiky. Muzeum Hlučínska dokumentuje tuto etnografickou oblast a dramatickou historii regionu. Muzeum Slezského venkova v Holasovicích ukazuje, jak se zde žilo za první republiky. A nesmíme zapomenout ani na Muzeum břidlice v Budišově nad Budišovkou. Díky projektu „Krajina břidlice“ získává toto místo na významu a stává se stále větším lákadlem pro turisty.

Pozornost turistů váže i linie opevnění vybudovaná před druhou světovou válkou. Napočítáme zde 61 objektů těžkého a 261 objektů lehkého opevnění, což z této oblasti činilo v dané době jednu z nejvíce a nejlépe opevněných oblastí Československé republiky. V osmi pevnostech fungují muzea, jež uchovávají střípky této stále ještě nedávné minulosti. Zmínil bych především areál čs. opevnění Hlučín-Darkovičky, o který pečuje Slezské zemské muzeum, nebo také srub U Trigonometru v Milostovicích, který má dva funkční pevnostní kanóny. Na příští rok chystáme akci „Otevřené bunkry“. Během jednoho dne bychom chtěli veřejnosti zpřístupnit všechny pevnosti.

Mapový průvodce To nejlepší z Opavského Slezska je pojítkem naší oblasti. Co se týče zahraniční propagace, spolupracujeme s Moravskoslezským krajem, kdy se prezentujeme jako součást celku. V Moravskoslezském kraji zkrátka držíme pospolu. Společným cílem je udržet solventní turisty na území našeho kraje co nejdéle. Vyměňujeme si zkušenosti, a dokážeme se tak vyvarovat mnoha chyb.

V Opavském Slezsku vydáváme jednou ročně Turistické noviny, které přinášejí aktuální informace o turistické sezoně, tipech na výlet i kalendář akcí. Turistické noviny distribuujeme v Moravskoslezském, Olomouckém a Zlínském kraji jako přílohu Deníku. Další tisíce výtisků jsou k dispozici turistům u jednotlivých partnerů a v informačních centrech.

Ze zahraniční klientely se zaměřujeme především na polskou, která je nám geograficky nejblíže. Proto jsme připravili i polskou verzi Turistických novin, která přináší tipy na hlavní perly Opavského Slezska, místní festivaly i jednodenní výlety.

››› **www.opavske-slezsko.cz**

Poodří – Moravské Kravařsko, o. p. s.

Zakladateli destinační agentury jsou Mikroregion Odersko a města Bílovec a Studénka. Přistupujícím členem budou Klimkovice. Od příštího roku bude oficiálním názvem této destinační agentury, v jejímž regionu pramení řeka Odra, Poodří. Její ředitelky Pavlíny Ambroz jsem se otázal, jak jejich agentura spolupracuje s dalšími subjekty.

Dlouholetá mravenčí práce všech, kteří se podílejí na zviditelňování této části regionu. Určitě bychom se neobešli bez podpory zakladatelů naší destinační

společnosti, jimiž jsou města Bílovec, Fulnek a Studénka společně s Mikroregionem Odersko a Regionem Poodří. Významnou oporou, zejména při každoročním rozšiřování a inovování oblastní nabídky cestovního ruchu, pro nás jsou Moravskoslezský kraj a krajská organizace Moravian-Silesian Tourism, Fond mikroprojektů 2014–2020 v Euroregionu Silesia, regionální operační programy. Opomenout nemohu ani spolupráci s destinačními managementy Beskydy, Opavské Slezsko, Jeseníky, Ostrava a Těšínské Slezsko a s dalšími partnery komerční i neziskové sféry.

K vzrůstajícímu zájmu kromě jiného přispívá také unikátní asociační produkt cestovního ruchu „Pohádkové Poodří“, který je již připraven i pro polské návštěvníky. Již není tajemstvím, že se nám v Poodří zabydlely pohádkové bytosti. V Bartošovicích jsou to Rusalka s Kulíškem, ve Studénce bludička Kotvička, v Bílovci rodinka kouzelných skřítků Picmochů a tak dále. Děti dostanou na třinácti pohádkových místech prstového maňáska a razítko do Vandrbuchu. Kdo jich získá pět, může se těšit na divadélko pro maňásky. Nejmenší návštěvníky však neoslovujeme jen prostřednictvím pohádkových postaviček, ale také nabídkou edukačních programů. Poodří je tedy připraveno na výlety celých rodin, případně na školní výpravy.

Ti nejmenší se nenudí a dospělí mohou společně s nimi poznávat půvabnou přírodu CHKO Poodří, unikátní historické objekty, projíždět se bohatou sítí cyklotras a procházet stezkami pro turisty.

Toho, co naše oblast nabízí, je opravdu hodně. Vodní a větrné mlýny, které lze obdivovat nejen zvenčí, rozhledny s nádhernými výhledy na Beskydy, nechybějí zámky jako z pohádek ani nejrůznější památky zejména z období baroka či industriální památky – ostatně fenoménem severní Moravy se stává „Krajina břidlice“. Na své si tu ale přijdou i ti, kteří dávají přednost adrenalinovým aktivitám. Možností, jak v Poodří příjemně strávit čas, je opravdu nepřeberné množství. O zájmu návštěvníků svědčí průzkumy spokojenosti i statistické údaje. Zájem o Poodří se prostě neustále zvyšuje. A nás to těší.

>>> **www.pohadkovepoodri.cz**
>>> **www.poodri.com**

Poodří

Těšínské Slezsko

se rozkládá od Bohumína na severu podél hranice s Polskem po Hrčavu u hranice se Slovenskem. Destinační management Těšínské Slezsko je včleněn pod Regionální radu rozvoje a spolupráce se sídlem v Třinci, z. s., která vznikla v roce 1991. Jejího výkonného tajemníka a manažera Petra Kolčárka jsem požádal o pár slov.

Naším největším marketingovým nástrojem je Těšínské Slezsko Region Card. Turistům ulehčuje pobyt a nám jejich motivaci, aby u nás zůstávali co nejdéle. Kartu lze uplatnit u více než padesáti poskytovatelů na více než sto služeb včetně volnočasových aktivit. Například při lyžování, na kulturní akce, ve wellness podnicích, v hotelích a restauracích nebo v turistických informační centrech. Slevy s použitím Těšínské Slezsko Region Card se pohybují od deseti do sta procent. Je to jako unikátní nástroj, jak oboustranně výhodně spolupracovat s podnikateli. První edice karty byla vydána v roce 2011. Její platnost je vždy od listopadu do října. U vybraných hotelů dostanou klienti kartu zdarma v rámci pobytu. Lze ji také koupit v turistických informačních centrech. Pro dospělého za 85 Kč, dětskou za 70 Kč.

Proslulost destinace stavíme na produktech. Kromě klasické cykloturistiky bych zmínil horskou cykloturistiku v Těšínských Beskydech. Spolupracujeme s destinační agenturou Beskydy-Valašsko a společně vytváříme cyklotrasy, které jsou na webu www.mtbbeskydy.cz, a zároveň (volně ke stažení) mobilní aplikaci, ve které je dvacet výletů na české i polské straně.

Stavíme i na pěší turistice. Využíváme četnosti horských chat na hřebenech Těšínských Beskyd. Trojmezí, bod na Hrčavě, kde se setkávají hranice tří zemí, je také marketingovým mottem celé turistické oblasti Těšínské Slezsko. K turisty hodně vyhledávaným atrakcím se řadí například Archeopark Chotěbuz-Podobora nebo Světové muzeum a knihovna Bible v Jablunkově.

V naší turistické oblasti se koná řada folklorních akcí. Vyzdvihl bych „Gorolski Święto“ (svátek Gorolů). Je to náš největší festival, pojmenovaný podle původních obyvatel – Gorolů. Koná se začátkem srpna v Jablunkově. Krom našich nebo polských na něm vystupují i jiné, zahraniční folklorní soubory. Návštěvníci festivalu tak mohou poznávat, jak se tu dřív žilo, a ochutnat tradiční gorolské pokrmy.

>>> **www.tesinskeslezsko.cz**
>>> **www.tscard.cz**

–MK–

TĚŠÍNSKÉ SLEZSKO
PRO VŠECHNY

Ve prospěch hospodářských zájmů
Středočeského kraje

S Mgr. Zuzanou Vojtovou se potkáváme krátce po jejím jmenování ředitelkou Středočeské centrály cestovního ruchu.

Paní ředitelko, komunikovat důvody, proč navštěvovat danou zemi, region či nějaké místo, popřípadě těmto důvodům pomáhat na svět, je posláním společností destinačního managementu. Tedy i krajské centrály cestovního ruchu. Jak jste se k této práci dostala?

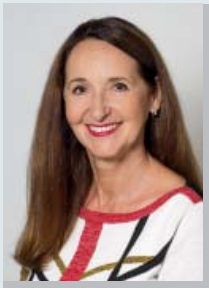
Mgr. Zuzana Vojtová

Své pracovní začátky jsem absolvovala jako vy – v resortu kultury – a v té době ještě netušila, že se jednou budu zabývat cestovním ruchem. Jenomže všechno souvisí se vším. Má tehdejší práce byla zaměřena na propagaci, tvorbu programů a otevírání se muzeí veřejnosti, což je činnost, která s cestovním ruchem úzce souvisí. Z muzea jsem přešla na odbor cestovního ruchu krajského úřadu a v roce 2006 nastoupila do Centrály cestovního ruchu – Jižní Morava. Tam jsem pracovala dvanáct let. Pak jsem se na chvíli vrátila k muzejnictví a poté v Praze nastoupila do České centrály cestovního ruchu – CzechTourism. A jak už jsem se ocitla v hlavním městě, oslovili mne ze Středočeského kraje, jestli bych nechtěla pracovat ve Středočeské centrále cestovního ruchu.

Vnímala jsem a vnímám velký zájem kraje o rozvoj cestovního ruchu. Za tímto účelem Středočeský kraj založil také organizaci „Středočeské vodní cesty“, se kterou Středočeská centrála cestovního ruchu úzce spolupracuje. Nicméně přijmout tuto výzvu mi nejdřív připadalo troufalé. Přece jenom jsem kovanější, co se týče problematiky cestovního ruchu a atraktivit rodné jižní Moravy. Ale střední Čechy se mi vždycky líbily. Jako turistka jsem procestovala a poznala spoustu zajímavých míst Středočeského kraje a v mládí jsem sjela několik řek, které jím protékají. Co se týče hospodářského potenciálu cestovního ruchu, vnímám Středočeský kraj jako nesmírně bohatý a pestrý a kladu si otázku, proč je jeho potenciál tak málo využíván.

Turistickým magnetem číslo jedna Středočeského kraje je klenotnice římského císaře a jedenáctého českého krále Karla IV., hrad Karlštejn. Přírodních krás, sakrálních a dalších památek a třeba i míst, kde se narodily světově proslulé osobnosti, jako například Antonín Dvořák, jehož Novosvětská symfonie zněla po přistání prvních lidí na Měsíci v modulu Apolla 13, je ve středních Čechách požehnaně. Jsou zde unikátní montánní technické památky z dob, kdy střední Čechy dík Kutné Hoře (dnes městu památky UNESCO) a později Příbrami byly největším producentem stříbra v Evropě, kdy se dolovalo zlato v katastru Jílového aj.

Z ohromného množství hradů a zámků Středočeského kraje jste zmínil Karlštejn. Když se mne při přijímacím pohovoru ptali, jak bych charakterizovala Středočeský kraj, odpověděla jsem, že pro mě je to

královský kraj se spoustou míst spjatých s Přemyslovci a Lucemburky nebo s Jiřím z Poděbrad. Figurují tu královská města a nádherná příroda. Druhým takovýmto fenoménem středních Čech jsou vodní cesty. Jsou „křižovatkou“ velkých českých řek, po nichž do české kotliny v dávných dobách přicházela západní kultura.

Takové bohatství nemá žádný z dalších krajů. Řeky, to je voda – a voda, to je život. Není náhodou, že se tolik významných sídel vyskytuje na území Středočeského kraje. Nevím, proč je Středočeský kraj některými lidmi brán jen jako okolí Prahy. A proč se o Praze mluví jako nevýhodě. Proč je vnímána jako díra uprostřed středočeského regionu. Respektive proč se o Středočeském kraji hovoří jako o prstenci kolem Prahy. Jsem přesvědčena, že této lokace lze využívat jako výhody. Praha coby světově proslulý cíl outgoingu a nejvýznamnější zdrojový trh domácího cestovního ruchu představuje pro středočeský region velký rozvojový potenciál. A nejen její obyvatelé, Pražané, coby domácí turisté. Ne všichni zahraniční a domácí turisté, kteří chtějí navštívit Prahu, musejí stůj co stůj nocovat v Praze.

Byla bych ráda, kdyby se této unikátní geografické konstelace dařilo víc využívat ve prospěch prosazování hospodářských zájmů Středočeského kraje. Tedy ne že budeme rezignovat na incoming a alibisticky to zdůvodňovat tím, že Praha od nás

odklání turisty, ale že se bude dařit turisty motivovat k pobytům na území Středočeského kraje dík nepřebernému množství našich prvořadých turistických cílů a programů nebo třeba i proto, že u nás mohou pobývat v krásném přírodním prostředí a do Prahy absolvovat výlety, či dokonce zážitkové dechberoucí jízdy nebo plavby.

Zmínila jste řeky protékající Středočeským krajem. „Vltava, řeka plná zážitků" je společným projektem Středočeského a Jihočeského kraje.

Ještě než jsem nastoupila na CzechTourism, tak jsem s těmito kraji na tvorbě turistických produktů spolupracovala. Je to velice dobrý projekt. Mezi oblastními společnostmi destinačního managementu má řadu podporovatelů a i mně se velice líbí. Pro Středočeskou centrálu cestovního ruchu je to velká výzva, protože Jihočeská centrála cestovního ruchu na tomto produktu v minulém roce opět udělala obrovský kus práce. Není tu jen „Vltava, řeka plná zážitků". Kolegové z Ústeckého kraje začali pracovat na obdobném projektu týkajícím se Labe. Díky tomu se rozšíří portfolio zajímavých turistických produktů, se kterými bude Česká republika moci uspět na trhu.

Jak je na tom výkonnost cestovního ruchu v Česku, respektive prosazování se turistických destinací České republiky v globální konkurenci atakující zahraniční i naše domácí turisty?

Inkasovat peníze příchozích spotřebitelů (v našem případě především turistů) je způsob, jak smysluplně zhodnocovat hospodářský potenciál cestovního ruchu České republiky a racionálně využívat beztak nezbytné investice do údržby a ochrany našeho kulturního a přírodního dědictví. Do bezpečnosti země. Do jejího infrastrukturního rozvoje atd., které do ní vkládají veřejný i soukromý sektor. Disponujeme

ohromným potenciálem turistických cílů, krás a atraktivit. Navíc Česko je čím dál přitažlivější i z hlediska sféry business travel. Máme světu i sobě co nabídnout. Jenom to ne vždy umíme. Bohužel, u řady atraktivních turistických cílů chybějí služby. Cílem přece není přivézt turisty a prohnat je turistickou atraktivitou, ale vytvořit podmínky, aby se chtěli a mohli co nejdéle na daném místě zdržovat. Ubytovat se, stravovat, kupovat suvenýry a další zboží, nakupovat programy, které je budou obohacovat o další zážitky, atd. a umožnit nám realizovat produkt – tržit peníze. Jak naznačuje současný trend, kdy příjmy Česka z incomingu v prvním pololetí letošního roku vzrostly oproti loňskému o 2,8 procenta a dosáhly 82 miliard korun, tak se to postupně daří. Někde, kde jsou lidé aktivnější, podnikavější, to jde rychleji, někde pomaleji.

Zmiňujete absenci služeb u některých turistických cílů. Jenomže i v terciární sféře platí, že kapitál jde tam, kde cítí své zhodnocení. Jak nastartovat výkonnost cestovního ruchu a s ním spjatý hospodářský a společenský rozvoj v turisty opomíjených destinacích?

Základem vždycky bude turistický cíl. Nejdřív je třeba vymyslet přitažlivý důvod, zážitek, a k němu potom přidat infrastrukturu a lidské zdroje. Investovat v místě, které není navštěvováno, o tom podnikání v cestovním ruchu není, pokud sama infrastruktura není tím zážitkem. Často si říkám, proč ubytovací zařízení nevznikají tam a tam, kde by bylo dobré, aby byla. Na druhé straně se nedivím, že podnikatelé jdou do budování ubytovacích kapacit s obavami. Stále slyším, jak narážejí na nedostatek personálu. To je zásadní problém současné doby. Potřebujeme získávat mladé lidi, aby pracovali ve službách. Jak v hotelnictví, tak v gastronomii. Potřebujeme budovat prestiž oborů majících uplatnění v odvětví cestovního ruchu. Samozřejmě, zaměstnanci, pokud si je zaměstnavatelé chtějí udržet, musejí mít možnost si dostatečně vydělat. Být slušně placeni. Velkým úkolem proto je budovat prestiž jejich oborů.

–jk–

STŘEDOČESKÝ KRAJ JE KRÁLOVSKÝ KRAJ. FIGURUJÍ TU KRÁLOVSKÁ MĚSTA A NÁDHERNÁ PŘÍRODA. FENOMÉNEM JSOU I VELKÉ ŘEKY, KTERÉ JÍM PROTÉKAJÍ. TAKOVÉ BOHATSTVÍ NEMÁ ŽÁDNÝ Z DALŠÍCH KRAJŮ.

>>> **www.strednicechy.cz**

Středočeská centrála cestovního ruchu

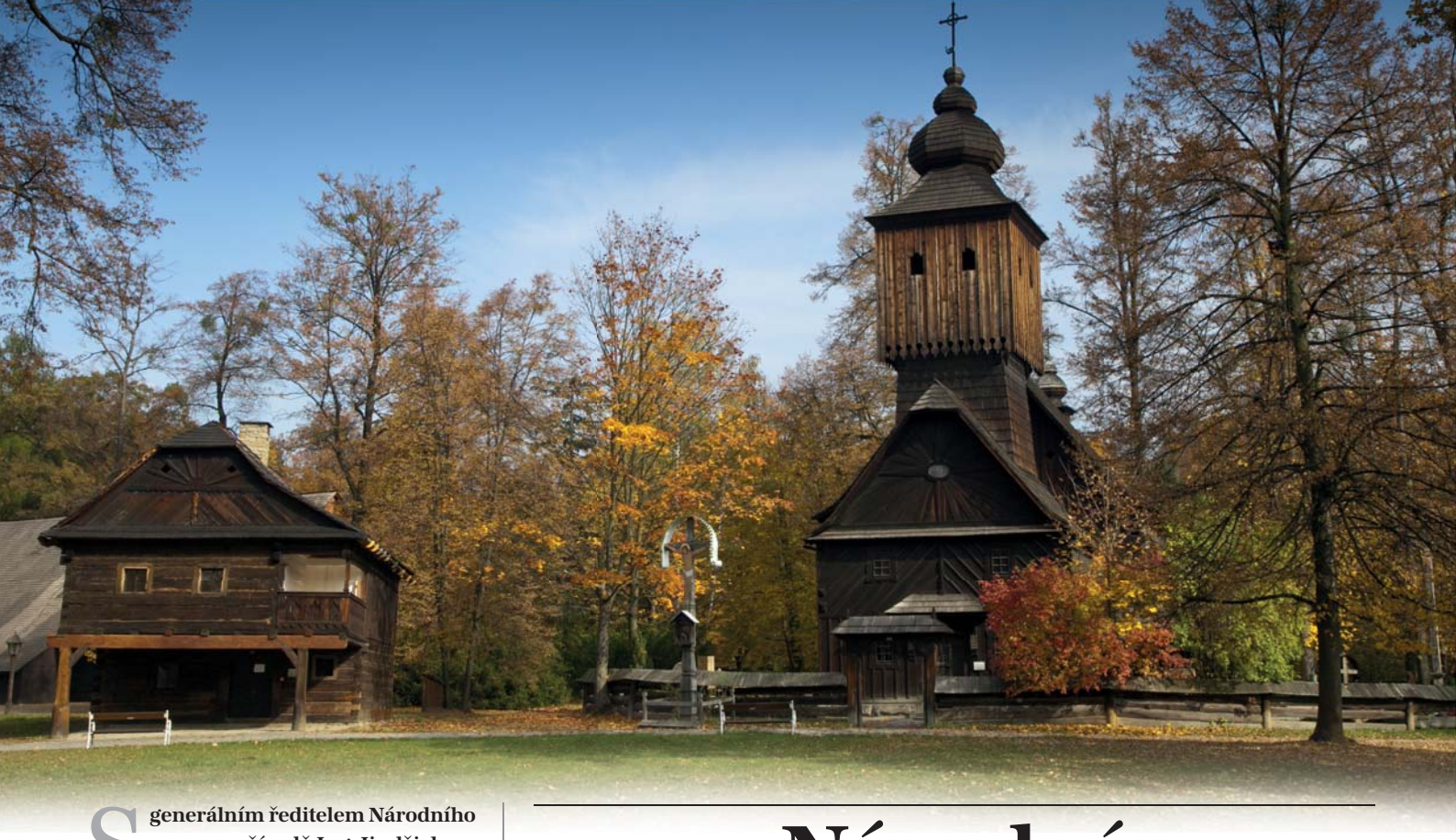

Národní muzeum v přírodě

hostilo výroční konferenci konzervátorů-restaurátorů

S generálním ředitelem Národního muzea v přírodě Ing. Jindřichem Ondrušem se potkáváme v přednáškovém sále Valašského muzea v přírodě v Janíkově stodole v Rožnově pod Radhoštěm na celorepublikové výroční konferenci konzervátorů-restaurátorů. Pane řediteli, měl jsem tu čest zúčastnit se části konference a vyslechnout nesmírně zajímavé příspěvky.

Jsme rádi, že tu tuhle konferenci máme, protože konzervátorská restaurátorská činnost je jedním z pilířů, na kterém stojí muzejnictví. Konzervátoři-restaurátoři jsou skupinou odborníků, která se stará o to, aby sbírkové předměty nedegradovaly a neztrácely hodnotu, a pokud je to možné, vracely se do původního stavu. Muzejnictví v České republice je podle stávající legislativy založeno na tom, že se muzea po všech stránkách starají o sbírky muzejní povahy, ze kterých těžíme. Děláme z nich expozice nebo celé výstavy. Směřujeme tím nejen k uchovávání odkazu předchozích generací, ale i k edukaci těch současných. K tomu, abychom z nich těžili informace a předávali je odborné i laické veřejnosti.

Ing. Jindřich Ondruš

Konzervátorsko-restaurátorská komise je jednou nejaktivnějších komisí při Asociaci muzeí a galerií České republiky.

A taky jednou z nejpočetnějších. To, že má celorepublikovou výroční konferenci u nás, je pro Národní muzeum v přírodě prestižní věcí. Konání konference jsme začali domlouvat již před několika roky, kdy jsme připravovali obnovu Libušína. Obnovu jsme zahájili tím, že jsme sestavili přípravný tým, v němž jsou zastoupeni zaměstnanci našeho muzea, památkáři Národního památkového ústavu, krajští památkáři a specialisté městských samospráv, kteří se na obnově podílejí hlavně z hlediska náležitostí stavebního řízení.

Už v této fázi bylo zřejmé, že obnova Libušína bude velmi náročná, ale zajímavá věc a že by bylo dobré odbornou i laickou veřejnost seznamovat v průběhu prací s jejími dílčími výsledky. Celorepubliková výroční konference konzervátorů-restaurátorů se koná v době, kdy rekonstrukci Libušína dokončujeme. Ve fázi, kdy interiéry ještě nejsou zcela hotovy. Je to roubená stavba se systémem vnitřních předstěn a kluzných stěn, protože nové roubení bude ještě hodně dlouho „pracovat“. V interiérech objektů Libušína jsou fresky, sgrafita, nástěnné malby al seco. Ty musejí mít stabilní podklad, který se při sedání dřevostavby nebude deformovat a praskat. Takže v této dokončovací fázi je ještě krásně vidět, jaký kde je a jak je koncipována konstrukce kluzných stěn. Některé fresky už jsou hotové. Například ty, které navrhl Mikoláš Aleš. Zkrátka vhodná situace, aby účastníci konference v průřezu viděli skladbu obnovy. To je to, co dovedou odborně posoudit a ocenit. Konference se účastní na dvě stě šedesát delegátů a všichni se „otočí“ na komentovaných prohlídkách Libušína. Samozřejmě je jim k dispozici celé naše muzeum.

Od počátku obnovy Libušína o ní veřejnost průběžně informujete.

Národní muzeum v přírodě | Muzeum v přírodě Vysočina

Národní muzeum v přírodě | Hanácké muzeum v přírodě

Národní muzeum v přírodě | Valašské muzeum v přírodě

Národní muzeum v přírodě | Muzeum v přírodě Zubrnice

Je to totiž jedna z nejvýznamnějších obnov národní kulturní památky v České republice. Ihned se setkala s velkým ohlasem a podporou široké veřejnosti, s její kladnou reakcí. Laická veřejnost si průběžný přístup k informacím určitě zaslouží. Už proto, že sbírka na obnovu Libušína byla jednou z nejúspěšnějších veřejných sbírek. Pochopitelně informace o Libušíně sdílíme také s odbornou veřejností. Po dokončení obnovy se Libušín určitě stane předmětem jejího kritického zkoumání. Lidé se budou zajímat a odborníci zkoumat, co se dělalo, jak se to dělalo, proč se to dělalo apod. Proto je dobré seznamovat je s postupy a dílčími výsledky obnovy už během prací a hlavně před jejich dokončením. Ve fázi, když už je něco hotovo, něco rozpracováno. Nám to přináší užitečnou zpětnou vazbu a některým z odborníků další poznatky, jak se co dělá a kde jsou limity takovéto obnovy.

A kde tedy jsou?

Práce na obnově Libušína provádíme původními technikami. Našli jsme velmi dobrou prováděcí firmu a šikovné řemeslníky. Avšak takováto rekonstrukce je až tak výjimečnou zakázkou, že mnoho věcí, k nimž jsme došli, se musí dělat postupy, které se už dávno nepoužívají. Takže řemeslníci si je napřed museli osvojit. Další limit vyplývá z toho, že když se Libušín původně stavěl, nebyly tu inženýrské sítě. Byla to roubenice, do které se tyto sítě postupem času doplňovaly, a to v situaci, kdy už byla tato dřevostavba sedlá. Teď je to tak, že sítě zabudováváme do čerstvě roubeného objektu, u kterého předpokládáme, že bude ještě hodně dlouho „pracovat“. Zkrátka nepříznivá konstelace pro zabudování pevné inženýrské sítě.

Naši předkové se rovněž nepotýkali s požadavky současných norem protipožární ochrany. Obrovským „oříškem“ pro nás tak byla instalace samozhášecího systému. Celý objekt Libušína je prošpikován rozvody vedoucími ke sprinklerům. Ze střešních šindelů čouhají ventily, kterými by se v případě požáru zkrápěla střecha. Pod střechou jsou další, kterými by se zkrápěly stěny zvenčí. Vevnitř, v prostorách Staré pustevny, Parmovy přístavby, nástavby kuchyně a Pustevenky, je zase instalováno vnitřní hašení vodou. Vlastní jídelna Libušín se bude hasit plynem. To proto, že je tam kazetový strop a podle současných norem by z každé kazety musel čouhat samostatný sprinkler. Ono se u památek přiznává, že je v nich zabudováno protipožární zabezpečení, ale aby z každé kazety ze stropu vyčnívalo

Obnova Libušína je jednou z nejvýznamnějších rekonstrukcí národní kulturní památky v České republice. Od začátku se setkává s velkým ohlasem a podporou široké veřejnosti.

čtyřiašedesát ventilů, to je příliš. Plyn je o tom, že tam nemusí být instalováno tolik sprinklerů, a navíc je plyn při hašení k interiéru šetrnější.

Takže abych to shrnul: obnovu Libušína se snažíme dostat do pozice vědecké autentické rekonstrukce, ale jsou tam věci, jako třeba zmiňovaný samozhášecí systém, kdy včlenění tohoto novodobého prvku je dalším z limitů. Je to věc, kterou jsme v přípravném týmu strašně dlouho diskutovali, protože bez samozhášecího systému by k obnově Libušína nemohlo dojít. Je to ukázka pro všechny ostatní, jak jsme se tohoto úkolu zhostili, a tvoří to penzum zkušeností pro další podobné realizace.

Národní muzeum v přírodě má své ústředí zde v Rožnově pod Radhoštěm a je hlavním gestorem této sféry muzejnictví pro celou Českou republiku.

Národní muzeum v přírodě vzniklo v prosinci roku 2018 smlouvou s Národním památkovým ústavem, od něhož jsme připojením k našemu Valašskému muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm přebrali tři další muzea v přírodě. Máme působnost v Zubrnicích, což je 18 km od Ústí nad Labem, na Vysočině v Hlinsku, v Olomouckém kraji to jsou Příkazy, ve Zlínském kraji Rožnov pod Radhoštěm. Působíme napříč republikou.

Samo Valašské muzeum v přírodě je jedním z největších muzeí v přírodě v Evropě. Touto integrací – vznikem Národního muzea v přírodě – jsme svoji pozici ještě upevnili. Vznikl tak subjekt, který se dnes stará o téměř všechna muzea v přírodě v České republice, která jsou v gesci a ve správě Ministerstva kultury České republiky (vyjma muzea v přírodě ve Strážnici, které je součástí Národního ústavu lidové kultury).

Muzejnictví v přírodě je segment, který souvisí s národním odkazem. S dědictvím předchozích generací, s jejich umem a řemeslným fortelem. Zejména pak s lidovou architekturou. V ranku kultury je tak Národní muzeum v přírodě jednou z ústředních institucí, jejíž generální ředitelství nesídlí v Praze. I to je svým způsobem symbolické.

Na úrovni státu byla vypracována koncepce rozvoje muzejnictví, která obsahuje samostatnou část věnovanou muzeím v přírodě.

Jedna z věcí, která z toho vyplynula, je, že tady u nás v Rožnově pod Radhoštěm vzniklo Metodické centrum pro muzea v přírodě, které poskytuje služby všem muzeím v přírodě bez ohledu na to, kdo je jejich zřizovatelem. Ať jsou státní, krajské, městské, či soukromé. Úzce s nimi spolupracujeme na platformě Českého svazu muzeí v přírodě. Ten má sídlo rovněž u nás v Rožnově. Takže s ostatními muzei v přírodě se setkáváme jak na platformě vzájemného sdílení informací v rámci Českého svazu muzeí v přírodě, tak v obdobně odborné rovině na základě činnosti Metodického centra pro muzea v přírodě. Na obou těchto základech spolupracujeme i s okolními státy.

–jh–

www.nmvp.cz
www.muzeavprirode.cz

zámek Dub

Památky žijí

Projekt „Památky žijí“ pomáhá zhodnocovat bohatství kulturního dědictví regionů jižních Čech, Vysočiny, Waldviertelu, Mühlviertelu, hradů, zámků, klášterů a historických měst s hradbami. O informace k němu jsem požádal jeho manažerku pro jižní Čechy Bc. Kláru Kaštylovou.

Paní Kaštylová, jakou roli v projektu hraje Jihočeská centrála cestovního ruchu?

Bc. Klára Kaštylová

JCCR je jedním z partnerů projektu, kterých je celkem 6: Euroregion Silva Nortica jako vedoucí partner; Vysočina Tourism; Národní památkový ústav; Destination Waldviertel; a Mühlviertel Marken coby strategický partner. JCCR v rámci projektu realizovala například studii o stavu památek a návrh nových turistických produktů, které jsou jednou z nejzásadnějších částí projektu; mediální kampaň tištěnou i online; účastnila se veletrhů cestovního ruchu v Česku i zahraničí, například Ferienmesse Vídeň, Holiday World Praha, ITEP Plzeň a dalších; a v neposlední řadě sama zorganizovala dva ročníky veletrhu Travelfest 2018 a 2019, na nichž proběhla zásadní prezentace projektu a zapojených památek, např. roce 2018 jsme se na něm díky 1,5tunovému dortu s čokoládou namalovanými památkami zapsali do České knihy rekordů.

Kterých památek se projekt týká?

Celkově jich je do něj zapojeno 96, z toho z jižních Čech 42. Patří k nim třeba hrad Soběslav, zámek Dub, klášter Borovany nebo město Bechyně. Jejich přehledný seznam podle regionů je na www.pamatkyziji.cz, včetně průběžně aktualizovaného kalendáře akcí, které jsou v rámci projektu podporovány.

Kláštery Český Krumlov

Projekt funguje od roku 2016. Cílem je dostat památky do povědomí veřejnosti. Klíčová je komunikace mezi vámi a jednotlivými subjekty. Když zhodnotíme celý tříletý cyklus, považujete projekt za úspěšný?

Díky osobní komunikaci s kastelány či jinými zástupci památek vím, že si velmi cení podpory kulturních akcí a pořádání seminářů, které jim dávají možnost se nejen vzdělat, ale také se společně setkat a vyměnit si zkušenosti.

Zámek Kratochvíle – jídelna

Sbíráte data o návštěvnosti památek v Jihočeském kraji?

Činíme tak zejména prostřednictvím produktových manažerů turistických oblastí. Za všechny partnery projektu „Památky žijí“ se data sdružují u vedoucího partnera, aby mohla být průběžně vyhodnocována. S jeho závěrem pak i v rámci pětileté udržitelnosti tohoto projektu.

Která památka nejvíc táhne?

Majitel zámku Dub

Nelze vybrat jednu jedinou. Každá je něčím výjimečná. Některé zaujmou programy pro rodiny s dětmi, další výstavou fotografií či jiných uměleckých děl, jiné zase historií s příběhem.

Na konci září jsem se účastnil vašeho press tripu. Navštívili jsme zámky Kratochvíle a Dub, město Prachatice, komplex Kláštery Český Krumlov a hrad Nové Hrady. Zámek Dub je v soukromém

Expozice Zlatá stezka v Prachatickém muzeu

Nová radnice Prachatice

vlastnictví. Kláštery z poloviny vlastní město Český Krumlov, které na jejich opravu dostalo dotace. Liší se vaše podpora těchto dvou památek?

V rámci projektu jsou si tyto dva subjekty naprosto rovny. Aktivity projektu se snažíme mezi zapojené památky dělit spravedlivým dílem, a proto jsou někteří na billboardech, někteří v novinových článcích nebo bannerech na internetu.

Nakolik projekt „Památky žijí“ pomáhá k dlouhodobé udržitelnosti cestovního ruchu?

Projekt akcentuje méně památky, které jsou většinou soustředěny mimo hlavní centra cestovního ruchu. Díky tomuto

Hrad Nové Hrady

projektu tak dochází k rozprostření návštěvníků dále do území a také podpoře rozvoje venkovského cestovního ruchu.

>>> **www.pamatkyziji.cz**

–mk–

Objevujte krásu bez hranic

Vydejte se poznávat krásy dvou regionů a poznejte místa, která jste ještě neviděli. I tak lze jednoduše charakterizovat projekt, který společně realizují regiony Východní Morava a Trenčín.

„Projekt nese název Kulturní a historické dědictví jako základní atribut národního uvědomění a chápeme ho jako příležitost k tomu, abychom změnili formu prezentace kulturního dědictví a odkazu historie tím, že nebudeme tato místa pouze popisovat, ale budeme jim přiřazovat příběhy. Obecně lze říci, že v cestovním ruchu je téma příběhu mnohem aktuálnější, než bylo v minulosti. Jsme si vědomi také skutečnosti, že památka UNESCO se automaticky nestává návštěvnickou hvězdou či ikonou. Naopak je potřebné vnímat, že mnohá místa jsou známá a vyhledávaná, aniž by byla označena nějakým superlativem. Naší snahou tedy je ukazovat lidem souvislosti, propojenost mezi jednotlivými místy, vyvolávat osobní prožitky, nabízet inspiraci a vzbuzovat touhu poznávat nepoznané. Právě proto jsme vybrali padesátku rozmanitých cílů v rámci regionu Východní Moravy a ty propojujeme s lokalitami a místy na Slovensku. Prostřednictvím celé řady marketingových aktivit nabízíme návštěvníkům našich regionů tato místa jako na dlani. Vznikla krásná brožura, kterou doprovází malovaná mapa, jež je zajímavá svým unikátním zpracováním a zcela jistě dokáže na každého pozitivně zapůsobit. Což je ostatně také jedním z hlavních cílů projektu – vzbudit zájem o poznání nových míst. Rádi bychom obyvatele a návštěvníky partnerských příhraničních regionů seznámili se zajímavými místy kulturního dědictví a přírodních atraktivit v regionu Východní Moravy a regionu Trenčín. Věříme také, že prostřednictvím našich aktivit motivujeme návštěvníky k prohloubení zájmu o společnou historii, a tím zároveň podporujeme příjemnou formou sektor cestovního ruchu,“ vysvětluje cíle projektu Petra Psotková, ředitelka Centrály cestovního ruchu Východní Moravy.

Projekt se skládá z řady dílčích aktivit: na základě pasportizace a analýzy vybraných lokalit byly sestaveny tiskoviny, malované mapy i brožurka dobrých praxí vybraných projektů. Marketingové aktivity, kterými je realizace projektu podpořena, zahrnují rozličné formy prezentace – konference, semináře, studijní cesty, výstavy apod.

Projekt realizují dvě partnerské organizace, a sice Centrála cestovního ruchu Východní Moravy, o. p. s., a Trenčín region za finanční pomoci evropských zdrojů Interreg V-A Slovenská republika – Česká republika.

>>> **www.ccrvm.cz**

Realizováno v rámci projektu Kulturní a historické dědictví jako základní atribut národního uvědomění, číslo projektu 304021C926, hrazeného z dotace Interreg V-A Slovenská republika – Česká republika

CHMELAŘSKÉ MUZEUM ŽATEC

Žatecké Chmelařské muzeum, živoucí paměť chmelařů

S manažerem žateckého Chmelařského muzea Vladimírem Valešem se potkáváme v době, kdy v Žatci probíhá populární dočesná, kterou rok co rok navštěvují desetitisíce lidí.

Dočesnou vnímám jako vítaný prostor k setkávání. I já sám si rád povídám s pivovarskými, kteří tu čepují pivo, a lidmi u jejich stánků na téma, co pijí a proč to pijí...

Vladimír Valeš

Chmelařské muzeum v Žatci je jedním z pěti muzeí chmelařství na světě.

Máme to štěstí, že jsme umístěni v autentických prostorách bývalých balíren a skladů chmele. Když sem přijde návštěvník, zpočátku, když ho informujeme, že ho čekají čtyři tisíce metrů čtverečních, se možná bude tvářit rozpačitě, že to třeba ani neprojde. A když od nás po absolvování prohlídky odchází, vidíme z jeho reakcí, že ho expozice zaujaly. Jsem přesvědčen, že je to duchem tohoto podmanivého místa. Energií dob provoněných chmelem, kdy objekt sloužil původním účelům. Rádi nás navštěvují lidé, kteří zažili éru „starců na chmelu" – studentských chmelových brigád. Vracejí se tu do svého mládí, a když z Chmelařského muzea odcházejí, všichni se usmívají. Takže my jsme vlastně i taková ozdravovna.

Nejen ozdravovna, ale i skvělá reprezentace světově proslulého českého chmelařství.

Obrovskou výhodou Chmelařského muzea je, že jeho zřizovatelem je obchodní společnost CHMELAŘSTVÍ, družstvo Žatec, kterou si založili sami pěstitelé chmele. Tedy že naše pracoviště není odtrženo od reality současného života, protože s pěstiteli chmele trvale spolupracujeme.

Chmelařská historie i současnost jsou velmi zajímavé. V muzeu pracuji od roku 1996. Sbírám příběhy chmelařů a snažím se je publikovat. Čerpám z našeho rozsáhlého archivu a spolupracuji s vydavateli odborných časopisů. Aniž bych se chtěl dotknout lidí, kteří chmelařství na rozdíl ode mne vystudovali, stal se tu ze mne chmelař historik. My i naši předchůdci jsme ve Chmelařském muzeu nashromáždili různé artefakty. Ať už to jsou stroje, nářadí, dokumenty, či fotografie. Muzejní expozice jsme pojali jako cestu historií. Návštěvník jí prochází od středověku do současnosti. Seznamuje se například s tím, jak lidé v 19. století na chmelnicích dřeli a hledali možnosti, jak si práci usnadnit. Tím se tu návštěvník dostává do éry různých zlepšováků a vynálezů a může si uvědomit, co všechno se muselo stát, aby se mohl napít piva.

A hlavně si uvědomit, proč se u nás pěstuje ten nejkvalitnější chmel. Že jsme jedinou zemí na světě, kde se daří Žateckému poloranému červeňáku. Byť se i ve spoustě jiných zemí pokusili tento náš jemný aromatický chmel vypěstovat, nikdy u něho nedosáhli takových vlastností, jakých dosahujeme v Žatecké chmelařské oblasti. Jsem přesvědčen, že je to půdou, klimatem, hladinou spodní vody, převládajícími větry a především nepřenositelným umem našich chmelařů. Někteří chmeloví farmáři pěstují chmel již ve čtvrté generaci na stejném místě. Vedou k tomu svoje děti a vnuky. A když jedeme na některou z chmelařských akcí (protože chmelaři mají velkou tendenci se scházet, zejména na svátek svatého Vavřince 10. srpna), vždy se přesvědčujeme, že jsou ve svých obcích vůdčím motorem. Že jsou u všech zábav, venkovských šibřinek apod.

Chmelařské muzeum je nejen živoucí pamětí chmelařů pečujících o často unikátní sbírkové předměty, ale i zázemím pro jejich reprezentativní akce, kam si zvou své obchodní partnery. Tady je opravdu čím se chlubit.

Máte pravdu. Světovou proslulost českého chmelařství ilustruje i cena Žateckého raného červeňáku na světových trzích. Na výsledky práce českých a moravských chmelařů je hrdá celá naše vlast a pochopitelně i lidé z jejího největšího chmelařského regionu.

Musíme říci, že náš region se nazývá Žatecká chmelařská oblast. Zahrnuje zhruba tři sta obcí a jejich katastrálních území. Zasahuje do poloviny Ústeckého kraje, části Plzeňského a části Středočeského. Jsme, jak konstatuje ústecký hejtman, „rodinným stříbrem" naší vlasti. To, že před pětadvaceti lety napadlo naše vizionáře, aby v Žatci vzniklo Chmelařské

muzeum, byla správná cesta, protože na něj a jeho programovou činnost propagující české chmelařství se začaly nabalovat další a další aktivity. Ty nejen že úspěšně podporují export českého chmele na zahraniční trhy, ale výrazným způsobem motivují spotřebitele-turisty přijíždět do České republiky do Žatce utrácet tu své peníze a ty domácí navštěvovat Ústecký kraj. Naše Chmelařské muzeum tak inspirovalo další žatecké atraktivity. Nejenom vedlejší Chrám chmele piva s Chmelovou věží, ale i renesanční sladovnu či nově Pivovarské muzeum. Návštěvník, který dorazí do Žatce, se tu může dozvědět takřka všechno o chmelu, sladu a pivu.

K řadě dnes turisty navštěvovaných cílů vedla cesta přes občanské aktivity.

Ano, přes nás, „neposlušné občany“ (o nichž bylo naše první interview z roku 2006 „Žatecký Chrám chmele a piva“), kterým se před dvaceti lety zdálo, že jejich město své tradice příliš nerozvíjí. Odvážnou vykopávkou na centrálním náměstí jsme upozornili na to, jak velké tu jsou chmelařské tradice. Přestože se nám zpočátku hodně lidí smálo a považovalo vás za „pivní skauty“, podařilo se nám město rozpohybovat.

Chmelařské muzeum je také magické edukativní místo.

Máme tu skřítka jménem Hop, který je jeho dobrým duchem. V popisu práce má (mimo jiné) provázet mladé návštěvníky, pro něž jsme tu spolu s ním vtvořili vědomostní hru, a pomáhat jim plnit

úkoly. Když je splní, Hop jim dá odměnu a k ní obdrží certifikát. Nově jsme se s jedním z projektů zaměřili na školní mládež a vytvořili pro ni projektový týden „Žatec, město chmele“. V jeho první části žáky seznamujeme s historií chmelařství, ve druhé se současností. Děti dostanou pracovní sešit a během našeho výkladu

Chmelařské muzeum si založili sami pěstitelé chmele, takže není odtrženo od reality současného života.

a cest po chmelnicích si dělají zápisky a své poznatky ve čtyřčlenných nebo pětičlenných týmech zpracují do projektu. Nedávno jsme jeden takovýto projektový týden završili a děti své poznatky prezentovaly spolužákům a učitelům. Jejich pedagogové to hodnotili tak, že jsme z nich udělali chmelařské experty. Myslím, že právě cesta přes nastupující generace vede k tomu, abychom Žatec udrželi jako město chmele a aby město žilo.

Žatec žije a už přes padesát let udržuje přátelské kontakty s belgickým partnerským městem Poperinge.

Lidé, kteří stáli u zrodu tohoto partnerství, založili zajímavou tradici, kdy jsme si i za předchozího režimu s Belgií navzájem střídali pobyty mladých lidí. Jeden rok do Žatce přijel autobus Belgičanů, kteří u nás čtrnáct dní bydleli, a další rok na čtrnáctidenní pobyt do Poperinge vyrazil autobus Čechoslováků.

Ke světové proslulosti českého chmelařství hodně přispěli moravští a čeští nositelé „Chmelového řádu“.

Bezesporu. „Chmelový řád“ uděluje celosvětová chmelařská organizace IHGC (International Hop Growing Company). Co dva roky na zasedání IHGC může každý účastnický stát někoho nominovat na jeho nositele. Česko má v současnosti třiašedesát žijících nositelů „Chmelového řádu“, které jednou za čas zveme do Chmelařského muzea. Vždycky je také vezmeme do zahrady kapucínského kláštera, kde je kašna chmelových rytířů, které vévodí obrovský meč. Pořizujeme tam společnou fotku, abychom v paměti národa uchovali památku na ty, kdo se významně zapsali do historie světového chmelařství.

Pane Valeši, věnoval jste mi výpravnou publikaci Žatec, jejímž jste spoluautorem.

Tato kniha je součástí vyvrcholení snah města Žatce o zápis na seznam přírodního a kulturního dědictví UNESCO. Nicméně spolu s fotografem Václavem Machem jsme se pokusili udeřit na strunu hlavně místních obyvatel, aby si uvědomili, kde žijí. V Žatci došlo k výraznému úbytku rodů, které tu po staletí žily a hospodařily. Jsme totiž v Sudetech. Nicméně jsme přesvědčeni, že tato kniha má na to, aby si současní Žatečané uvědomili, jak úžasnou má jejich město tradici a atmosféru. I když jsem se v Žatci nenarodil, mám to město rád a jsem na ně hrdý. Nejvíc si to uvědomuji při sklizni chmele, kdy Žatcem projíždějí traktory s úrodou. To je vám taková vůně! Stojím na chodníku a koukám na ně. Občas nějakému traktoristovi zamávám a zažívám radost, že se přes náš Žatec pořád vozí chmel.

–jk–

>>> **www.chmelarskemuzeum.cz**

Luděk Marold v Le Palais

Hotel Le Palais*** novou instalací ve svých prostorách připomněl tvorbu Luďka Marolda, který v jeho budově na sklonku života pobýval a vyzdobil její interiéry. 24. září 2019 se tu pod záštitou starostky Prahy 2 Mgr. Jany Černochové konalo další ze setkání Ligy pro cestovní ruch. Jeho účastníci vzdali Luďku Maroldovi hold. Malíř a znalec umění Mgr. Jan Rapin, Ph.D., MBA, o něm při té příležitosti mj. řekl:**

Luděk Marold se sem přistěhoval z Paříže již jako věhlasný umělec, aby pro Prahu, kde se roku 1865 narodil, namaloval panoráma Bitvy u Lipan. Úkol s pomocníky zvládl za pouhých šest měsíců. Bohužel, krátce nato na celkové vyčerpání z náročné práce tento souputník Hynaise a Muchy v pouhých třiatřiceti letech zemřel.

Jeho díla dodnes jiskří bravurou, lehkostí a směle ztvárněnými figurami. Oslnivou kariéru začal v pouhých šestnácti letech přijetím na pražskou výtvarnou akademii, aby zde vytrval necelý rok. V roce 1882 odešel do Mnichova, kde v sedmnácti složil zkoušky na tamní akademii. Mnichov tehdy byl bouřlivě se rozvíjejícím evropským velkoměstem, kde se pořádala řada mezinárodních výstav, jichž se účastnili věhlasní malíři, kupř. Manet či Courbet. Již v roce 1884 prodává své ilustrace pražskému časopisu Světozor (ten je tak zdrojem rytin, které jsou vystaveny v Le Palais) a od roku 1885 mnichovskému Fliegende Blätter. Jeho kariéra strmě stoupá. S pomocí stipendia uděleného mu vídeňskou vládou na doporučení Julia Mařáka se v roce 1889 usadil v Paříži. Už po roce o něm jako pětadvacetiletém Le Figaro referuje jako o nejlepším francouzském ilustrátorovi. Zároveň byl zručným dekoratérem, pracoval i na výzdobě pařížské radnice. Nejbližším přítelem mu pravděpodobně byl Alfons Mucha, který mu byl za svědka na svatbě. Blízkým mu ale byl (jak dokládají dobové fotografie) i Paul Gauguin. Z pohádkových honorářů za ilustrace si pořídil vilu na bulváru Raspail čp. 216. Přesto chtěl především malovat, ale ilustrační práce ho nutila práci na olejových obrazech odkládat. Těch tak vzniklo minimum. Přesto lze považovat pařížské roky jeho života za nejšťastnější a nejplodnější. Škoda že se jeho kariéra uzavřela tak krátce po návratu do Prahy. ▮

- **www.praha2.cz**
- **www.lepalaishotel.eu**
- **www.valtickepodzemi.cz**
- **www.bluemauritiusgold.com**
- **www.nektarnatura.cz**
- **www.atelierlayout.cz**
- **www.kmbpartners.cz**
- **www.e-Vsudybyl.cz**

ZAŽIJTE VINAŘSTVÍ LEDNICE
ANNOVINO
NOVĚ OTEVŘENO

všudybyl

dybyl

Taste the
Freshness

CRAFT AND TASTE
CZECH BEER
BREWERIES LOBKOWICZ

KRAJEM VÍNA

Radnice upřednostňuje zájmy obyvatel Prahy 2
před turistickými benefity

Starostku městské části Praha 2 Mgr. Janu Černochovou jsem požádal o korespondenční rozhovor. Vážená paní starostko, začal bych otázkou: Jak vnímáte turismus ve vaší městské části?

Mgr. Jana Černochová

V prvé řadě musím říci, jak ohromně pozitivně vnímám fakt, že je Praha 2 stále rezidenční městskou částí, kde nedochází k masivnímu vybydlování, jako se to stalo v Praze 1. Tím odpovídám i na otázku turismu. Turisté jsou v Praze 2 vítáni a máme rozhodně co nabídnout. Absolutně si zde ale nepřejeme cestovatele, kteří narušují spokojené bydlení našich obyvatel.

Mnoho lidí nevnímá cestovní ruch jako tržní platformu, která jen za minulý rok přinesla do státního rozpočtu téměř 40 miliard korun. Jaký vliv má na obyvatele vaší městské části?

Ekonomický zisk vnímáme. Podnikatelé v Praze 2 však nejsou závislí na turismu. A radnice městské části, jak už jsem uvedla, vždy upřednostňuje zájmy obyvatel Prahy 2 před turistickými benefity. I když se přílivu návštěvníků explicitně nebráníme – posledním důkazem toho může být naše spolupráce s CzechTourism na mapce pražských vinic.

Je škoda, že se zájem turistů soustřeďuje hlavně na Prahu 1. Myslím, že je třeba, aby navštěvovali celou Prahu. Vedete nebo připravujete kampaň, jak zaujmout víc turistů, aby trávili část svého pobytu v metropoli v Praze 2?

Turisté jezdí tam, kde je co vidět. Logicky tedy v Praze navštěvují zejména historické centrum metropole, Staré Město a Malou Stranu s Hradčany. Ale i v Praze 2 se nachází několik magnetů, Vyšehradem počínaje, které rozhodně zájmu turistů neunikají. Cílenou kampaň na přilákání turistů jsme však dosud nedělali a ani ji nechystáme.

Které jsou nejnavštěvovanější turistické cíle Prahy 2 a která místa by si zasloužila větší pozornost Pražanů a turistů?

Kromě zmíněného Vyšehradu a historického hřbitova s hrobkou Slavín stojí za vidění třeba poměrně skrytý Bastion XXXI novoměstských hradeb a obecně magická oblast kolem kostela sv. Apolináře a Zemské porodnice. Krásné, ale již hojně vyhledávané jsou naše parky v čele s Havlíčkovými sady. Opomenout nemohu ani místa spjatá s historií, jako třeba kryptu kostela sv. Cyrila a Metoděje, kde statečně zemřeli příslušníci operace Anthropoid. Vysoce navštěvovaným objektem je kryt u parku Folimanka. Na území Prahy 2 se nacházejí například i muzea Antonína Dvořáka či Policie ČR.

Mou nejoblíbenější kulturní akcí na území Prahy 2 je Signal Festival. Nejvíc mě uchvátila projekce na kostele svaté Ludmily. Jaké další kulturní akce Praha 2 podporuje?

Myslím, že na tak dlouhý seznam nemáte prostor. Největší akcí je samozřejmě Vinobraní na Grébovce, jež se letos konalo potřinácté. Významná je připomínka Dne válečných veteránů, jejíž jubilejní pátý ročník se uskuteční na náměstí Míru 11. listopadu. Připravujeme celoroční koncertní cykly v Gröbeho vile a na Bastionu, právě skončilo naše Hudební léto v parcích, pravidelnými výstavami žije i prostor v 1. patře Úřadu městské části. Kulturním centrem evropského formátu se za poslední roky stala Novoměstská radnice. A to jsem vyjmenovala jen zlomek toho, co připravuje přímo Praha 2, akcí, které podporujeme, jsou desítky ročně.

Na závěr bych vás rád požádal o pozvání do vaší městské části.

Pro aktuální informace o všech akcích na území městské části doporučuji sledovat web www.praha2.cz či naši facebookovou stránku. Dvojka žije a každý si může najít své podle vlastních zájmů.

–mk–

>>> www.praha2.cz

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

Jedinečný
Le Palais Art Hotel Prague

Hotel nabízí eleganci i pohodlí. Budova byla postavena v roce 1897 ve čtvrti Vinohrady, v klidné části Prahy 2, přesto jen několik minut od srdce metropole. Jak napovídá název hotelu, umění je jeho nedílnou součástí. Sama budova je s ohledem na památkově chráněné části interiérů z konce 19. století malým muzeem. Každý z hostů si může vychutnat spojení atmosféry doby Belle Époque a moderních technologií. K vidění jsou nejen autentické stropy od Luďka Marolda, který v budově na konci 19. století žil a tvořil. Elegantní, a přesto uvolněnou atmosféru skvěle doplňují i další umělecká díla vystavená ve veřejných prostorách, například sbírka grafik představitele francouzského konstruktivismu Le Corbusiera. Pro hosty jsou připraveny

konferenční prostory, 72 luxusních pokojů a apartmánů, lobby bar, letní terasa a restaurace Artista s netradičním výhledem na Prahu, kde se o kulinářský zážitek postará tým šéfkuchaře Ondřeje Moliny, který má zahraniční zkušenosti z restaurací oceněných michelinskou hvězdou.

>>> **www.lepalaishotel.eu**

LE PALAIS
ART HOTEL PRAGUE

Pražský Skål klub
v Holiday Inn Prague Congress Centre

Skål International je stavovská organizace sdružující profesionály cestovního ruchu. Byla založena v Paříži roku 1932 a čítá na čtyři sta klubů v osmdesáti zemích. Od roku 1995 má Skål klub i Praha – nese číslo 626.
S ředitelem hotelu Holiday Inn Prague Congress Centre Ing. Zdeňkem Kovaříkem hovořím na pravidelném setkání členů pražského Skål klubu. Pane řediteli, kdy jste se o „skålistech" poprvé dozvěděl?

Skål International je organizací, kterou jsem začal sledovat už v začátcích své profesní kariéry. Členství v něm je prestižní záležitostí. Byl to Roman Straub, který mě pozval na setkání jeho členů a nabídl, abych se také stal členem. Jako největší výhodu vnímám být v osobním kontaktu s obchodními partnery a konkurenty.

Jste nominován na výroční cenu Asociace hotelů a restaurací ČR Hoteliér roku v kategorii nad osmdesát pokojů...

Navrhli mě moji kolegové z hotelu, což mě zahřálo u srdce. Když se o mé nominaci dozvěděl prezident pražského Skål klubu Heinz Reigl, tak se i on připojil svou nominací. Je příjemné vědět, že je moje práce v profesionální sféře uznávána.

Dnes se setkání Skål klubu koná v Holiday Inn Congress Centre Prague.

Náš hotel jej tradičně hostí v posledním srpnovém týdnu, kdy končí léto a začíná závěrečná část roku, kdy se připravují rozpočty firem a startuje vysoká MICE sezona. Jsem rád, že se dnešního pracovního oběda zúčastnilo na pětačtyřicet kolegů.

–mk–

>>> **www.skalclub.cz**

Kongresová Praha na vzestupu

Pražský kongresový průmysl si v loňském roce vedl velice dobře nejen na lokální úrovni, ale také v mezinárodním srovnání. V roce 2018 proběhl v české metropoli rekordní počet kongresů a konferencí. V hromadných ubytovacích zařízeních se jich loni odehrálo 4 534, což je více než třetina všech akcí konaných v České republice. Současně to je o 2,2 % více akcí než v rekordním roce 2016 a o 3,3 % více než v roce 2017. Do české metropole na tyto kongresy a konference zavítalo téměř 540 tisíc delegátů z celého světa.

V celosvětovém žebříčku Mezinárodní kongresové asociace ICCA (International Congress and Convention Association), který hodnotí destinace na základě počtu uskutečněných asociačních kongresů a konferencí, se Praha umístila na devátém místě. Udržela si tak pozici mezi deseti nejpopulárnějšími kongresovými destinacemi světa, přičemž v předcházejícím roce byla osmá.

Výrazně se také navýšila a zlepšila kongresová infrastruktura Prahy. V posledních dvou letech byla otevřena dvě nová kongresová centra, která dohromady poskytnou prostory pro téměř 12 000 delegátů. Zároveň rekonstrukcí prošlo přes 15 velkých kongresových hotelů a další renovace či otevření nových prostor jsou v plánu i na další roky. Meziročně v Praze přibylo 29 hromadných ubytovacích zařízení, která navýšila lůžkovou kapacitu o více než 2 200 lůžek.

Mezi nejčastější témata diskutovaná v pražských kongresových zařízeních a hotelech patří dlouhodobě lékařské vědy a obory týkající se medicíny obecně. *„V letošním roce měla Praha tu čest hostit například kongres urgentní medicíny EuSEM či 12. kongres Evropské asociace pro hemofilii a příbuzné choroby EAHAD, oba s účastí přesahující dva tisíce delegátů. I v příštím roce má česká metropole v plánu zajímavé akce. Mimo jiné přivítáme dva velké kongresy – 17. ročník světového anesteziologického kongresu WCA 2020, který očekává zhruba 8 700 účastníků, a 32. ročník Mezinárodního psychologického kongresu ICP 2020 pro 7 000 delegátů,“* dodává Roman Muška, ředitel organizace Prague Convention Bureau.

››› **www.pragueconvention.cz**

Wow Prague Convention Bureau

Kongresové centrum Praha se v říjnu proměnilo v centrum urgentní medicíny

Během nabitého programu již 13. ročníku mezinárodního setkání Evropské společnosti pro urgentní medicínu EUSEM se na kongresu potkalo na 2 000 specialistů ze 70 různých zemí, aby v rámci tohoto progresivního oboru sdíleli své poznatky a zkušenosti. Organizace letos zároveň oslavila 25 let od svého založení.

Kongresové centrum Praha

(KCP) je pro mezinárodní akce podobného typu jako stvořené. Ty jsou náročné zejména na kapacitu, pohodlí a na technické vybavení při prezentování – a to právě Kongresové centrum Praha se svými variabilními moderními prostorami splňuje. EUSEM se tak přidal do výčtu velkých lékařských akcí jako například kongresy EAHAD (Evropská asociace pro hemofilii a přidružené choroby), IGCC (Mezinárodní kongres o karcinomu žaludku), ESGE days (Dny Evropské společnosti gastrointestinální endoskopie), které letos v Kongresovém centru Praha proběhly. Unikátní výroční setkání je nejvýznamnější vzdělávací akcí v oboru urgentní medicíny organizovanou v Evropě. Každý rok kongres sdružuje profesionály z urgentních příjmů nemocnic. V Kongresovém centru Praha se setkali odborníci z různých medicínských oblastí, aby

rozšířili své znalosti prostřednictvím prezentací více než dvě stě profesionálů. Kongres tak pokryl široké spektrum témat včetně přednášek zaměřených na techniku ošetření různých zranění a stavů, příspěvků na téma specifik ošetřování dětských pacientů či právní rámec lékařské pomoci.

Urgentní medicína jako klíčová součást moderního života

Kongresové centrum Praha přivítalo prestižní příležitost hostit EUSEM, který mimo jiné aktivně propaguje i Mezinárodní den urgentní medicíny. Jeho cílem je otevřít diskuzi a budovat povědomí o tomto progresivním oboru a o klíčové roli připravenosti pohotovostních jednotek při záchraně životů. Zdůrazňuje přitom fakt, že urgentní medicína je nenahraditelná v situacích, kdy pacienti mimo nemocnice potřebují okamžitou pomoc. Třeba u hromadných autonehod, přírodních katastrof a teroristických útoků. V praxi byla demonstrována v Kongresovém centru Praha důležitost urgentní medicíny v září 2018 při největším protiteroristickém cvičení Integrovaného záchranného systému (IZS). *„Uvědomujeme si význam posilování spolupráce s IZS,*

a to nejen kvůli komplexnosti naší budovy, ale i vysokému počtu návštěvníků, kteří každoročně KCP navštíví. Díky společnému cvičení mají kongresy takového rozsahu, jako je EUSEM, garanci nevyššího stupně bezpečnosti,“ říká Lenka Žlebková, obchodní a marketingová ředitelka Kongresového centra Praha.

Ve stále rychlejším a náročnějším světě narůstá počet případů a situací, kdy je rychlá lékařské péče jedinou šancí na záchranu zdraví a života. Dokládají to i lokální statistiky Asociace zdravotnických záchranných služeb České republiky. Podle nich se za poslední rok jen v Praze uskutečnilo více než 130 000 výjezdů. *„Urgentní medicína má nezastupitelnou roli. Například v loňském roce bylo při výjezdech zdravotnických záchranných služeb v České republice ošetřeno přes milion pacientů, tedy téměř každý desátý občan, a další byli ošetřeni na dosud existujících urgentních příjmech,“* uvádí MUDr. Jana Šeblová, Ph.D., FESEM, lokální ambasadorka kongresu EUSEM.

EUSEM neboli Evropská společnost pro urgentní medicínu

je nezisková vědecká organizace, která vznikla z potřeby soustředění odborníků z různých medicínských oborů a nutnosti zvýšení úrovně urgentní medicíny po celé Evropě. U jejího zrodu byli dokonce i dva čeští lékaři, MUDr. Pavol Getlík a MUDr. Roman Gřegoř, MBA, který je aktuálně předsedou České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně.

>>> **www.praguecc.cz**
>>> **https://eusem.org**

PRAGUE CONGRESS CENTRE

VÍTE, ŽE...

u nás najdete
300
PŘÍPOJNÝCH BODŮ K WI-FI

s námi pracuje
240
ZAMĚSTNANCŮ

naše interiéry zdobí
200
UMĚLECKÝCH DĚL

dohromady jsme nasbírali
1 400
LET ZKUŠENOSTÍ

vás můžeme ubytovat v jednom z
254
POKOJŮ V HOLIDAY INN PCC

jsme **2.**
NEJVĚTŠÍ TECHNICKÁ BUDOVA

naše kapacita je
10 000
NÁVŠTĚVNÍKŮ

pořádáme
250
AKCÍ ROČNĚ

PRAGUE CONGRESS CENTRE

Přežije cestovní ruch kompetenční lobotomii?

O rozhovor jsem požádal úspěšného podnikatele, držitele státního vyznamenání Za zásluhy I. stupně v oblasti hospodářské, předsedu Fóra cestovního ruchu České republiky Viliama Siveka.

Pane předsedo, jak se vyvinula situace od našeho minulého rozhovoru a jaké kroky od té doby Fórum cestovního ruchu České republiky podniklo?

Pane redaktore, i přestože mezitím měla česká vláda dovolenou, tak se u nás pracovalo na plné obrátky. Rozumíme myšlence pana premiéra Babiše sloučit kvůli úsporám nákladů hospodářsky cílená zahraniční zastoupení státních agentur CzechTourism, CzechTrade a CzechInvest pod jednu střechu. Opakovaně však upozorňujeme na to, že nelze odtrhnout domácí cestovní ruch od incomingu. Dojde-li ke sloučení, zákonitě dojde i ke kompetenční dvojkolejnosti odpovědnosti za odvětví cestovního ruchu, které zaměstnává na 240 tisíc

lidí. Řídit ale mohu pouze to, co mám v gesci, a není proto možné, aby zahraniční zastoupení státní agentury CzechTourism spravovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu a zbylou část té samé agentury CzechTourism Ministerstvo pro místní rozvoj. Je nanejvýš potřebné si uvědomit, na základě jakých „not" zahraniční zastoupení agentury CzechTourism fungují tak, aby ta obrovská „kapela" cestovního ruchu nehrála falešně.

Dále je třeba si uvědomit, z čeho vychází činnost odborně nazývaná destinační management, od čeho se odráží a kde vznikají marketingové plány. Že se na nich zásadním způsobem podílejí kraje, regiony a místa České republiky. A hlavně kdo marketingové a vůbec rozvojové plány aktivního cestovního ruchu – domácího a incomingu – zpracovává do mezioborových produktů. Tedy kdo by měl úkolovat pracovníky zahraničních zastoupení agentury CzechToursim, kontrolovat a vyhodnocovat jejich práci. Nechceme, aby v blízké budoucnosti turisté jezdili pouze do Prahy, Českého Krumlova či Kutné Hory. Zhodnocovat obrovský potenciál cestovního ruchu regionů Čech, Moravy a Slezska, tedy tržit peníze od hostů, turistů a návštěvníků za služby a výrobky, je třeba po celém území České republiky! Výkonnost turismu, respektive mikroekonomika míst a regionů potřebuje posilovat zejména v méně navštěvovaných, vylidňujících se restrukturalizací postižených částech České republiky, kde je třeba zhodnocovat investice, které tam stát, krajské a místní samosprávy a podnikatelé do rozvoje domácího cestovního ruchu a incomingu vložili.

Co bylo obsahem dopisu, který jste v té souvislosti poslali premiéru Andreji Babišovi?

V dopise, který jsme připravili společně se Svazem obchodu a cestovního ruchu České republiky, upozorňujeme předsedu vlády na nebezpečí, která mohou české národní hospodářství připravit o miliardy korun zahraničního inkasa. Díky vytvoření kompetenční dvojkolejnosti, v podstatě bariéry mezi těmi, kdo tvoří produkt, a těmi, kdo ho mají prosazovat na zahraničních odbytištích, kdy „levá ruka nebude vědět, co dělá pravá", bude obrovská kupní síla zahraničních spotřebitelů-turistů raději místo do Česka jezdit své peníze utrácet do jiných zemí. Text dopisu vám samozřejmě neprozradím. Nejsme politici, abychom „prali špinavé prádlo" přes média.

V našem minulém rozhovoru jste zmínil důležitost analýzy při takto strategicky závažném rozhodnutí. Byla vypracována?

Na tuto otázku nedokážu odpovědět. Analýza úspor vzniklých navrhovaným sloučením je, předpokládám, vytvořena. Nevěřím však, že existuje materiál, jak bude odvětví cestovního ruchu řízeno. Stále postrádáme zákon o cestovním ruchu nebo jinou legislativní normu, která zajistí jednotné řízení a financování jeho rozvoje. Co se týká slučování, stále si kladu otázku, zda by nebylo výhodnější využít synergie, kterou mají zahraniční zastoupení agentury CzechTourism a zahraniční centra Ministerstva zahraničních věcí.

Jaké dopady by mohla mít tato kompetenční „lobotomie" na výkonnost cestovního ruchu?

Značné. Tříštění kompetencí – rozdělení odpovědnosti za hospodářské odvětví cestovního ruchu mezi dvě ministerstva – proto řešíme společně se členy Fóra cestovního ruchu České republiky. Rozhodnutí o nás bez nás, bez odborných analýz, bez zpětné vazby na ty, kdo vytvářejí hodnoty – na podnikatele, kraje, regiony a pracovníky v cestovním ruchu –, bude mít fatální důsledky, které negativně ovlivní mj. i platební bilanci státu. V současném globálním světě, v tvrdé konkurenci svými státy prosazovaných cizích turistických destinací povede ke snížení konkurenceschopnosti České republiky.

Univerzální tržní platforma, kterou cestovní ruch vytváří, přivádí do státního rozpočtu České republiky víc peněz než některá z jiných odvětví řízených vlastním ministerstvem, a to navzdory tomu, že podpora domácího cestovního ruchu a incomingu je dlouhodobě podfinancovaná.

Význam odvětví cestovního ruchu pro české národní hospodářství ilustrují konkrétní data, která uvádějí, že tvoří 2,9 % hrubého domácího produktu (149 miliard korun). Tedy víc než zemědělství, lesnictví a rybářství. V cestovním ruchu působí přes 70 tisíc firem, a to zejména v oblasti malého a středního podnikání. Výkonnost aktivního cestovního ruchu vnášejícího peníze do systému (poptávka a kupní síla turistů – nezřídka zahraničních příchozích spotřebitelů – na našem vnitřním trhu) podporuje mj. i zemědělství a malovýrobu. Podílí se na financování veřejného sektoru, na udržení a tvorbě pracovních a podnikatelských příležitostí, na zlepšení obslužnosti venkova a eliminuje jeho vylidňování. To jsou důvody, které nás vedou k tomu, že požadujeme jednotné řízení odvětví cestovního ruchu, a to s vlastní sekcí a s odpovědným náměstkem tak, aby bylo možno v partnerské spolupráci spojit síly

státu, samospráv a podnikatelů při rozvoji domácího cestovního ruchu a incomingu jako klíčové součásti české ekonomiky.

Jako uznávanou kapacitu cestovního ruchu bych vás na závěr rád poprosil o pár slov k lidem pracujícím v odvětví.

Rozhodně se nepovažuji za kapacitu. Jsem podnikatel, který 30 let podniká v hotelnictví a incomingu v rodinné firmě. Zákonitě tedy trochu cestovnímu ruchu rozumím. Vím, jak je nákladné suplovat státní propagaci. Jak je těžké držet kvalitu služeb a vypořádat se se stále se měnícími zákony a přežít někdy

až šikanující výstupy kontrol, kterých je nezřídka přes deset za rok. Své vám mohou povědět zejména ti, kdo podnikají v gastronomii, hotelnictví či lázeňství. Znám mnohá úskalí cestovního ruchu a vím, jak je výkonnost této univerzální tržní platformy citlivá na mezinárodní situaci. Jak reaguje nejen na živelní katastrofy, ale i na sebemenší podněty...

Víte pane redaktore, podnikatelé jsou odkázáni na svou živnost celá desetiletí. Ta mnohdy přechází z generaci na generaci. Politici to mívají obvykle na 4 roky. Chtěl bych tedy vzkázat podnikatelům i zaměstnancům v cestovním ruchu, aby vydrželi, aby svou nespokojenost dávali zřetelně najevo a aby se daleko víc angažovali. Zejména ve volbách do místního zastupitelstva v místě svého podnikání – budou-li tam aktivní, pak dokážou přinést lepší podmínky pro naše odvětví. Jen tak je možno docílit pozitivních změn.

–mk–

>>> **www.forumcr.cz**

FÓRUM CESTOVNÍHO RUCHU

Vesnice roku 2019

Na Jarmarku venkova byly v Luhačovicích vyhlášeny výsledky soutěže Vesnice roku 2019. S ministryní pro místní rozvoj České republiky Klárou Dostálovou se potkávám krátce po vyhlášení.
Paní ministryně, Vesnice roku 2019 už zná absolutního vítěze.

Pro mě jsou vítězi všichni účastníci. Letošního ročníku se zúčastnilo přes dvě stě obcí, takže obrovská konkurence. Cíl nebyl najít nejkrásnější vesnici, ale bojovat proti jejich vylidňování. Podpořit život na venkově. Stmelit místní a ukázat, jak lidé v obci pospolitně žijí.

Pomáhá soutěž dostávat turisty do regionů?

Určitě ano. Pokud jsou v obcích zajímavé cíle, pomáháme jim je propagovat mimo jiné i na portálu www.kudyznudy.cz. Vítěze krajských kol na tento vysoce navštěvovaný portál dáváme samozřejmě.

Každý 22. obyvatel Česka pracuje v cestovním ruchu. Vesnicí roku 2019 byla vyhlášena Lipová z Ústeckého kraje, který patří ke strukturálně postiženým regionům.

Cestovní ruch často jako jediné hospodářské odvětví, zejména ve strukturálně postižených regionech, umí vytvářet pracovní a podnikatelské příležitosti v řadě oborů a profesí. Lipová leží ve Šluknovském výběžku, v jedné z ekologicky nejčistších oblastí. Její výhodou je i dostupnost – necelých 40 km od sjezdu z německé dálnice A4. A cestovní ruch? Právě tímto směrem by se, podporován kupní silou zahraničních a domácích turistů, měl napřímit hospodářský rozvoj regionu.

O vyjádření jsem také požádal hejtmana Zlínského kraje Jiřího Čunka.

Pane hejtmane, již tradičně se vyhlášení celorepublikových výsledků koná v Luhačovicích. Také dnes tu panuje úžasná atmosféra.

Je potřeba ocenit výpravu každé z obcí. Některé z nich to k nám mají i přes čtyři sta kilometrů. Vesnice dávají soutěži velkou váhu, proto atmosféra občas připomíná fotbalový zápas.

Před chvílí byla otevřena zrekonstruovaná hala Vincentka.

Působí nádherným dojmem. Zanedlouho bude dokončena rekonstrukce kolonády a kulisa pro příští ročník soutěže bude ještě dokonalejší. Na akci, jakou je Vesnice roku, je nejkrásnější účast lidí, kteří se podílejí na životě svých vesnic. Také dnes jsou díky nim Luhačovice přímo nabity optimistickými lidmi, kteří pro své obce něco udělali.

Co byste vzkázal obyvatelům vesnic a jejich starostům?

VESNICE ROKU

Starostové si musejí uvědomit, že je to stejné, jako když někdo dělá vrcholový sport. Samotná soutěž je jen vyvrcholením. Důležitá je hlavně příprava, během níž dochází k ještě většímu stmelení obce, k podpoře místních souborů a spolkové činnosti. To je to, co je posláním této soutěže. Nadšení vyhrávat zůstává v obcích nadlouho, což je ten největší impuls, aby v nich lidé chtěli žít.

–mk–

>>> **www.mmr.cz**
>>> **www.lipova.cz**
>>> **www.kr-zlinsky.cz**
>>> **www.vesniceroku.cz**

Předsedkyně nadace AutTalk Kateřina Sokolová a spoluzakladatel Els for Autism Foundation Theodore Ernest Els.

Seminář s Erniem Elsem

Světově proslulý golfista Ernie Els byl hlavním mluvčím semináře pro rodiče autistických dětí, pro profesionály ze státní správy a samospráv, ze zdravotnictví a sociálních služeb a pro dobrovolníky.

Ve čtvrtek 14. srpna se za účasti světové ikony golfu Ernieho Else uskutečnil v Praze seminář k problematice pomoci a sdílení informací při péči o autistické děti. Ernie Els je coby otec autistického dítěte již dlouhodobě mezinárodně činný v řadě projektů, které mají za cíl pomáhat rodičům autistických dětí a organizacím orientovaným na pomoc lidem s tímto vývojovým postižením. V rámci jeho diskuze s předsedkyní nadace AutTalk Kateřinou Sokolovou a generálním ředitelem Řízení letového provozu ČR Janem Klasem si na sto účastníků semináře – rodičů, zástupců nadací a odborných pracovišť – vyslechlo řadu inspirujících myšlenek včetně Elsových informací o projektech realizovaných v zahraničí. V závěru semináře Ernie Els předal předsedkyni nadace AutTalk šek na čtvrt milionu korun na péči o autistické děti v Česku. Po ukončení semináře jsem o rozhovor požádal generálního ředitele státního podniku Řízení letového provozu České republiky, předsedu výkonného výboru ředitelů poskytovatelů služeb řízení letového provozu EC3 celosvětové asociace CANSO (Civil Air Navigation Services Organization) Ing. Jana Klase.

Pane řediteli, co bylo impulsem k uspořádání tohoto semináře?

Kombinace konání výjimečné golfové události D+D Real Czech Masters a sdílení podobného osudu. Potkal jsem se totiž s promotérem D+D Real Czech Masters Petrem Dědkem a ten mi prozradil, že usilují o účast Jihoafričana Ernieho Else, který v rámci své rodiny prošel zkušeností s autismem. S Petrem jsme se domluvili, že pokud se Ernieho podaří získat pro Czech Masters, zkusíme s ním v tomto smyslu navázat spolupráci a jako s hlavním mluvčím s ním udělat seminář pro komunitu lidí, kteří se kolem autismu nějakým způsobem točí. To znamená pro rodiče autistických dětí, pro profesionály ze státní správy a samospráv, ze zdravotnictví a sociálních služeb a pro dobrovolníky. Vzhledem k tomu, že nám Ernie vyšel vstříc, oslovil organizátor semináře několik sponzorů, aby bylo možné, krom sdílení zkušeností a poznatků, podpořit nějaký konkrétní projekt na pomoc autistickým dětem a o ně pečujícím rodinám. V tomto případě projekt Nadačního fondu AutTalk.

Generální ředitel Řízení letového provozu ČR Jan Klas

Americký film Rain Man, v hlavních rolích s Dustinem Hoffmanem a Tomem Cruisem, vykresluje autistu Raymonda jako člověka s fenomenální pamětí. Je výskyt výjimečných schopností pro autisty typický?

Určitě se u některých objevují. Rain Man je postavou, která kombinuje asi to nejzajímavější ze spektra autismu. Nicméně je řada tzv. nízkofunkčních autistů, kteří nejsou schopni ani sebeobsluhy. Film svým způsobem trochu zkreslil pohled veřejnosti, co to pro rodiny pečující o své členy s touto vývojovou psychickou poruchou znamená. Je to neskutečně velký zápřah pro celou rodinu a všechny kolem. Občasné záchvěvy geniality se u autistů v různých oborech skutečně objevují. My jsme například zrovna při této příležitosti v závěru semináře Erniemu Elsovi předali obraz namalovaný nadaným autistickým chlapcem. A zažil jsem i skvělé hudebníky, hráče na klavír a na další hudební nástroje. I autisty, kteří měli geniální paměť – ale jsou to spíš výjimky než pravidlo.

Pokud bych směl téma rozhovoru převést do osobní úrovně, pak vy sám máte zkušenost s autismem v rodině.

Jak jsem zmiňoval při semináři, mám třicetiletou dceru, která je autistka. Narodila se v lednu 1989, takže ještě do předchozího režimu. Tak jak jsme procházeli

jejím vývojem a zjišťovali, že je jiná než její vrstevníci, tak se také otevíral problém, jak až katastrofální byly v Československu a pak v Česku pro autisty a jejich rodiny podmínky. Existovaly pouze dva extrémy: buď se takové děti zavíraly do ústavu, nebo s nimi rodiče zůstali sami, bez jakékoli podpory. Ať už odborné, nebo materiální. Obě ty situace jsou naprosto neakceptovatelné a těžko zvládnutelné.

Jaká je teď situace z hlediska veřejné podpory rodin pečujících o autisty?

Určitě se zlepšila situace z hlediska vnímání jejich nelehkého údělu, i když je stále co zlepšovat. Bylo fantastické slyšet Ernieho zkušenost, když vyprávěl, jak se rozhodl ke „coming outu". K tomu, jít na veřejnost s tím, že má tento problém, až když bylo jeho synovi pět let, což je relativně pozdě. On jako velmi známá osobnost udělal strašně moc pro to, aby lidé pochopili, jaký to je problém. A že by ten problém nikdo neměl skrývat. Že to je něco, s čím je potřeba žít, a že i společnost by to měla takto vnímat.

Pak je odborná část týkající se přístupu veřejných institucí a péče – a tam je opravdu hodně, hodně co zlepšovat. Vždycky to bude kombinace toho, co rodině pomůže řešit stát, popřípadě veřejná samospráva a co si musí zajistit na nějaké dobrovolné bázi. Od získávání prostředků až po účast lidí, kteří pomáhají při výchově a péči o autisty. Co je ale v České republice obrovský problém, je, že ta část, kterou má zajišťovat stát a samospráva, trpí tím, že je to strašně nepředvídatelné. Řekl bych, že je to snad větší problém než samotná výše finančních prostředků, protože ať už provozuje někdo jakékoli zařízení pro lidi a rodiny stižené autismem, obvykle v daném kalendářním roce vůbec netuší, jestli dostane sto procent toho, co by měl mít, nebo osmdesát, nebo šedesát, nebo čtyřicet. Pak třeba peníze dostane ke konci roku, kdy už zase není možnost je efektivně zužitkovat. Ten systém nejenže je pořád podfinancovaný, ale především nepředvídatelný. Strašně špatně se pak pracuje těm, kteří v něm musejí existovat.

Vzhledem k tomu, že desítky let píšu o Řízení letového provozu České republiky a komunikuji s vaším podnikem, vím, že nejen pod vaším vedením, ale i za předchozího ředitele Řízení letového provozu České republiky, zakladatele a prvního prezidenta CANSO a čestného člena ACTA (Air Traffic Control Association) Petra Materny, tedy v době, kdy se toto téma v Česku moc nenosilo na veřejnost, se Řízení letového provozu České republiky chovalo jako společensky odpovědná firma. Ostatně, tuto skutečnost ilustruje i vaše participace na semináři s Erniem Elsem.

Bezesporu. Nicméně to, co jsem se do dnešního semináře snažil vložit já, s plnou podporou mých spolupracovníků, je právě i zkušenost z té druhé strany.

To znamená, aby prostředky, které Řízení letového provozu České republiky poskytuje na dobročinné účely různým nadacím, byly skutečně efektivně využívány. Ono se říká: „Pojďme si ohlídat, aby všechno šlo ke koncovým uživatelům." Což ale je, řekl bych, druhý extrém, protože nadační fond, který nemá kvalitní profesionální vedení, těžko může zajistit, aby pomoc byla efektivní. Je jednoduché například nakoupit plyšáky a někam je odvézt. Ale aby to mělo maximální účinnost, musí tam být prostředky i na režii. Situace v Česku se často pohybuje v extrémech. Jeden je, že někdo peníze získané na dobročinné či veřejně prospěšné účely zneužívá (a určitě takové případy byly), a druhý extrém, že dárci chtějí, aby sto procent jejich vkladu šlo koncovým uživatelům. Trošku zapomínají, že to, aby se jejich vklad ke koncovým uživatelům dostal v podobě, která opravdu může pomoci, vyžaduje jistou míru kvality procesu řízení.

–jk–

www.rlp.cz
www.auttalk.cz
www.ernieels.com

Řízení letového provozu České republiky

ERNIE ELS

Aut Talk
NADAČNÍ FOND KATEŘINY SOKOLOVÉ

Jak ušetřit 50 % vody
aneb Watersavers

Radomír Božek brněnskou firmu Watersavers založil před patnácti lety. Jeho patenty a produkty s unijní ochrannou známkou jsou zaměřeny na úsporu vody u umyvadel, na toaletách a ve sprchách. Pokud se vodovodní baterie v objektech hotelového typu (hotelech, domovech důchodců, vysokoškolských kolejích, nemocnicích, školních zařízeních, sportovních areálů apod.) osadí jeho patentovanými produkty, lze dosahovat čtyřiceti- až padesátiprocentní úspory vody. Firma Watersavers své patentované výrobky vyváží do Indie, Ruska na Slovensko aj. Jejím hlavním odbytištěm ale zůstává Česko. Referenční list firmy Watersavers obsahuje stovky objektů, vládních a dalších administrativních budov, hotelů, nemocnic, kolejí, škol, fabrik, sportovišť, maloobchodních areálů atd.

Pane Božku, tenhle rok jste získali zakázky i v Chorvatsku.

Ano, naše výrobky si do sprch, umýváren, koupelen a toalet objednaly nejen tamní hotely, ale i chorvatské ministerstvo obrany, nemocnice, a dokonce i Hajduk Split, který začátkem minulého století v hospodě u Pinkasů v Praze založili chorvatští studenti jako vůbec první chorvatský fotbalový klub.

Umyvadlové a sprchové baterie osazené našimi šetřiči vody jsou od standardních vodovodních baterií k nerozeznání. Hotelový host nebo jiný uživatel tak netuší, že během mytí spotřebovává o polovinu méně vody, než kdyby si ji pouštěl z neupravené vodovodní baterie. Přitom množství vody plně dostačuje na běžnou hygienu. Každý náš šetřič lze nastavit na různé průtoky podle toho, jaký výstup zákazník preferuje. Při šesti barech tlaku vody ve vodovodních trubkách lze šetřič nastavit na průtoky od 3,5 litru do 14 litrů za minutu. Systém je antivápenný. V našich spořičích se vodní kámen zkrátka neusazuje. Záruka na ně je pět let a v provozu vydrží dvacet a více let. V hotelích je běžná úspora vody opravdu až 50 %. V administrativních budovách, kde se lidé nesprchují, je to 20 až 30 % vody. Naším dalším patentem je WC stop, který instalujeme do klasických záchodových splachovacích zařízení a geberitů. Spoří až 70 % prosplachované vody. Každý uživatel toalety si muže určit, jak velkým množstvím vody potřebuje spláchnout. Jestli litrem, dvěma, nebo plnou nádrží.

Co způsobuje, že váš patent šetří vodu, aniž to člověk, který si například myje ruce, pozná?

Silné properlení. Systém tzv. dutého properleného válce. Iluze, kdy myjící se člověk vidí z kohoutku vytékat plný proud vody. Ve skutečnosti ale zprostřed perlátoru nic neteče, a tak vzniká až padesátiprocentní úspora na průtoku. Samozřejmě, jestli si chcete napustit kýbl vody, musíte si napustit kýbl vody. Pokud bych to směl odlehčit: měli jsme v tomto směru úsměvný telefonát, kdy jeden starší pán reklamoval, že si od nás koupil šetřič vody, napustil si plnou vanu – a nic neušetřil...

Jste nositelem slavného jména. Český vynálezce, mechanik a konstruktér Josef Božek postavil v českých zemích první parovůz. Vy jste zase zkonstruoval unikátní šetřiče vody, kterými se honosí nejedno zařízení aspirující na titul „Zelený hotel“. Vaše patenty nejen že šetří výdaje za vodu, ale i významně přispívají k racionálnímu hospodaření s vodou a k ochraně životního prostředí. Jak jste se k nim dobral?

Původně jsme dělali sanitární techniku. Vybavovali jsme hotely, nákupní centra, vysokoškolské koleje, domovy důchodců apod., které se stavěly zejména v Praze. Při té příležitosti jsem se setkával s rádoby šetřiči vody importovanými do Česka. Částečně vodu sice šetřily, ale trpěly spoustou nedokonalostí, takže jsem začal přemýšlet, jak zkonstruovat a vyrábět lepší a účinnější perlátory splňující obecně požadované parametry. Tedy, aby přinášely úsporu vody, nezarůstaly vodním kamenem a uživatelé koupelen a umýváren netrpěli pocitem, že jim je odpíráno standardní množství vody. Navíc různé tlaky ve vodovodních stoupačkách nastolují potřebu provozovatelů hotelů a dalších objektů, aby jim ze všech kohoutků tekl stejně intenzivní proud vody. Zaměřil jsem se proto i na regulaci průtoku v závislosti na tlaku vody ve stoupačkách. Každý náš výrobek je tak možné nastavit na různé průtoky.

Zajímavý spořič máme i do sprch, který rovněž umožňuje dosahovat asi 50% úspory teplé a studené vody. Nastavit průtok je možné na 6 až 14 litrů za minutu. Standardem je 10 litrů za minutu. Ostatně, teplá voda je markantně dražší než studená. Cena kubíku studené vody se pohybuje kolem devadesáti korun a k ní si přičtěte cenu za ohřev. Podle toho, čím se voda ohřívá (jestli elektřinou, nebo plynem atd.), vycházejí náklady na ohřev jednoho kubíku zhruba na tři sta korun. Je tedy možné, že někdo platí i kolem čtyř set korun za kubík teplé vody. Když v hotelu ze sprchy (bez našich spořičů) teče dvacet litrů teplé vody za minutu a host se sprchuje čtvrt hodiny, reprezentuje to 300 litrů teplé vody.

***Radomír Božek** (1956),*
vynálezce a inovátor unikátních úsporných zařízení na vodovodní baterie, sprchy a WC.

***GrA**: dědeček Jan Slačík, majitel Sodovkárny Marylla (založena 1933).*

***CO**: autor 17 uznaných a registrovaných patentů: 5× ČR, 4× SR, 2× Německo, 2× Ukrajina, 1× Maďarsko, 1× Francie, 1× Polsko, 1× Indie; vynálezce vodního automatu, který reprezentoval Česko na Světové výstavě Expo 2015 v Miláně; spolutvůrce programu VodaOnline – dálkové správy zamezující haváriím a nechtěným únikům vody.*

***Aw**: držitel TOP Czech Quality 1. stupně 2011; 1. místo cena Futurum – pod záštitou Ministerstva životního prostředí ČR 2012; 3. místo E.ON Energy Globe Award ČR 2012.*

***Me**: Cech topenářů a instalatérů ČR.*

***Ach**: Osobní přínos k ekologii. Dlouholetý propagátor šetření podzemních vodních zdrojů a energie na ohřev vody. Iniciátor společenského povědomí zaměřeného na boj se suchem a plýtváním vodou.*

***H**: zahrada, motokros. **RoS**: Snažit se něco smysluplného vytvořit.*

A po takovém trojím sprchování je čtyři sta korun v kanále. Pořizovací cena našeho spořiče do sprchy je kolem tří set korun, takže návratnost této investice je v několika málo dnech.

Opravdu dokážete u výškových staveb vyladit vodovodní baterie tak, že z nich i v nejvyšších patrech teče voda stejně jako ve spodních?

U vysokopodlažních objektů, například hotelů, opravdu může být ve stoupačkách mezi tlakem vody v dolních patrech a horních patrech velká disproporce. Z vodovodního řadu do budovy zpravidla vede nějaká odbočka – potrubí, které má určitou světlost a kapacitu průtoku. Problém u výškových objektů, například hotelů, obvykle nastává ráno, kdy se kumuluje splachování záchodů, sprchování apod., kdy potrubí přivádějící vodu do objektu nestačí tak rychle doplňovat objem spotřebované vody. V horních hotelových patrech tak ve stoupačkách může natolik poklesnout tlak vody, že se lidé nejsou schopni pohodlně osprchovat, protože většina vody vyteče v nižších patrech. My však nabízíme řešení, neboť lze vyregulovat průtoky, a tedy i vybalancovat tlak vody v rámci celé budovy. Ve spodních patrech, kde do umyvadel standardně teče 15 litrů vody za minutu, její průtok našimi spořiči stáhneme na pět nebo šest litrů za minutu. Obdobně u záchodů a sprch. Voda, která se ušetří ve spodních patrech, se pak dostává do těch horních. Jelikož je každý náš šetřič nastavitelný, lze vybalancovat celý dvaceti- třicetipatrový hotel tak, že ve špičce ve stejnou dobu z vodovodních kohoutů poteče ve spodním patře pět šest litrů za minutu a úplně nahoře také pět šest litrů za minutu. A samozřejmě, hotel ušetří čtyřicet až padesát procent výdajů za vodu, aniž hotelový host zaznamená, že by se na něm šetřilo. A pochopitelně je to ekologické – hotel šetří nejen peníze, ale i vodní zdroje. Naše patenty už jsou odzkoušeny ve stovkách hotelů na řadě míst světa.

Voda se může ztrácet nejen před hlavním uzávěrem vody do objektu. Způsob, jak si to ohlídat, je možné najít na stránkách www.vodaonline.cz, kde jsou základní informace a instrukce o našem projektu VodaOnline, který permanentně hlídá spotřebu i eventuální úniky vody. Prostřednictvím SMS ihned hlásí havárie. Menší úniky vody oznamuje reporty do počítače nebo chytrého telefonu. K systému se lze připojit takřka kdekoli. Jeho čidla se instalují na hlavní nebo podružný vodoměr. Jsou napájena dvěma tužkovými bateriemi. Lze je tak instalovat i do vodovodních šachet, do nichž není veden elektrický proud ze sítě. Komunikace se děje přes internet věcí. Data, která mikropočítač nasbírá, během milisekundy v určitém algoritmu posílá do systému. Systém VodaOnline už mnoho našich klientů uchránil od výdajů za nechtěně vyplýtvanou vodu. Informoval o haváriích v hotelích, ve sportovních areálech, když tam například prasklo potrubí a voda se nepozorovaně vsakovala do země, takže bez něj by se únik vody těžko zjistil. Nastane-li takový případ, systém VodaOnline jej nejpozději do dvou minut detekuje a posílá varovné SMS. VodaOnline je v provozu půldruhého roku a tímto systémem už jsou vybaveny desítky hotelů, fabrik, škol atd. Šestkrát do hodiny sbírá data, posílá do počítače, kde se zobrazují formou přehledných grafů. Klient tak má okamžitý přehled o odběru vody.

HOTELOVÝ HOST NETUŠÍ, ŽE PŘI MYTÍ SPOTŘEBOVÁVÁ O POLOVINU MÉNĚ VODY. V HOTELECH JE ÚSPORA VODY 40 AŽ 50 %. V ADMINISTRATIVNÍCH BUDOVÁCH 20 AŽ 30 %. WC STOP SPOŘÍ AŽ 70 % VODY.

Jak přesvědčujete „nevěřící Tomáše“?

Při obchodních jednáních účinnost našich patentovaných šetřičů prezentujeme praktickou ukázkou, kdy se klient může osobně přesvědčit, jak fungují. Ukázka netrvá nikterak dlouho. Speciální měrkou u stávající vodovodní baterie změříme, kolik z ní za deset vteřin vyteče vody. Pak na ni namontujeme náš vodní šetřič. Na vzhledu proudu vody tekoucí z upravené baterie klient rozdíl nepozná, avšak měrka mu ukáže, že během deseti vteřin do ní natekla pouhá polovina vody.

Ve vodovodním vedení mezi vodárnou a objekty odběratelů se (podle stavu potrubí) v zemi může ztrácet určité množství vody.

-jk-

www.watersavers.eu
www.vodaonline.cz

WATERSAVERS®

Foto: Jiří Sláma

Hudba a víno Valtice

Unikátní cyklus Hudba a víno vstoupil 20. září 2019 do pátého ročníku. Konal se v rámci 18. ročníku festivalu Ruská kultura v České republice pod garancí České filharmonie v jízdárně státního zámku Valtice. Moderoval ho ředitel České filharmonie David Mareček. Svými výkony akci ozdobili hvězdní sólisté: klavírní virtuóz **Ivo Kahánek** a violoncellový virtuóz **Jiří Bárta** koncerty Wolfganga Amadea Mozarta a Josepha Haydna. **Filharmonický komorní orchestr** představil tři slavné skladby pro smyčcový orchestr – Mozartovu Malou noční hudbu, Dvořákovu a Čajkovského Serenádu. Atmosféru v sále prozářilo i virtuózní vystoupení talentovaného mladičkého violoncellisty **Josefa Bárty**. Hudební ohňostroj doplnily dvě světově proslulé skladby Rachmaninova a Korsakova ve společné strhující interpretaci Jiřího Bárty a Iva Kahánka. Dvě skladby v choreografii **Mária Radačovského** zpestřili tancem sólisté **Baletu Národního divadla Brno**. Umělecký zážitek tradičně umocnila degustace vín **Miloše Michlovského** a **Františka Mádla** s jejich komentářem. Pátý ročník cyklu se uskutečnil za finanční podpory Jihomoravského kraje ve spolupráci s městem Valtice. Jeho generálním partnerem byla společnost ALTA. Hlavním producentem SNIP & CO, reklamní společnost, ve spolupráci s Českou filharmonií, Národním památkovým ústavem – Státním zámkem Valtice a partnery.

»» **www.snip-brno.cz**

SNIP & CO®
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

Program
14. výroční konference AHR ČR

Zažijte s námi jeden den plný inspirací a dva společenské večery na dvou mimořádných místech. V předvečer konference jsme pro vás připravili tradiční GTG party v Historické budově Národního muzea. Odborná část konference se uskuteční v nově otevřeném multifunkčním kongresovém centru O2 universum. Slavnostní zakončení, jehož nedílnou součástí je předávání Výročních cen AHR ČR, vás přenese do vznešené éry 20. století a nádherného sálu Empire Hall Slovanského domu.

Čtvrtek 28. 11. 2019

16.00 **Valná hromada v hotelu Olympik**

20.00 **GTG party v Historické budově Národního muzea**
Jedna z nejvýznamnějších pražských budov byla prohlášena v roce 1962 národní kulturní památkou. Čechy milovaná a cizinci obdivovaná, osudově spjatá s novodobými českými dějinami. Od svého postavení nebyla budova přes 120 let významněji opravována, přestože ji poškodily dva vojenské útoky v letech 1945 a 1968 či výstavba metra. Rekonstrukce Historické budovy Národního muzea trvala 42 měsíců a byla jednou z největších a nejsložitějších rekonstrukcí v historii České republiky jak svou velikostí, tak rozsahem prací. Bude nám ctí vás v nově otevřených prostorách přivítat.
Václavské náměstí 68, Praha 1
Dress code: Smart Casual

Pátek 29. 11. 2019

Odborný program O² universum
Nové multifunkční kulturní a kongresové centrum O² universum bude sloužit jako moderní centrum zejména pro pořádání velkých mezinárodních kongresů a korporátních akcí. Přímo navazuje na budovu O² areny z jižní strany, rozkládá se na čtyřech podlažích a má celkovou plochu téměř 50 tisíc m². „Malá arena" bude po dostavbě disponovat až 21 sály různých velikostí s celkovou kapacitou 10 tisíc návštěvníků. Největší sál s kapacitou až 4,5 tisíce osob bude využíván jako prostor pro pořádání středně velkých koncertů a sportovních utkání. Ve všech patrech celého komplexu bude k dispozici 13 tisíc m² prostoru pro výstavy a komerční využití.
Českomoravská 2345/17a, 190 00 Praha 9 – Libeň
Dress code: Business Attire

09.00	**VÁCLAV STÁREK**, prezident AHR ČR Zahájení 14. výroční konference
09.00–09.20	**JAN HERGET**, ředitel agentury CzechTourism Podpora podnikatelů v cestovním ruchu
09.20–10.05	**RICCARDO LUCQUE**, šéfkuchař, zakladatel a majitel skupiny La Collezione Riccardo Lucque a jeho příběh: Inovace s věrností k tradici
10.05–11.00	Prezentace partnerů
11.00–11.30	Coffee Break
11.30–12.20	**WILL DAY**, Sustainability Advisor u společnosti PwC UK Proč na udržitelnosti opravdu záleží
12.20–13.10	**PETR LUDWIG**, zakladatel Growjob Institute, publicista a spisovatel Nastavení mysli: jak změnit svoje myšlení?
13.10–13.30	Prezentace partnerů
13.30–14.15	Oběd
14.15–14.55	**FILIP DŘÍMALKA**, CEO Digiskills Jak být HOT v digitální době
14.55–15.30	**LADISLAV KUČERA, MIROSLAV SVOZÍLEK**, Hays Czech Republic „H" Human in Hospitality
15.30–16.00	**SIMONA ČERNÁ**, Director of Finance, Holiday Inn Prague Congress Centre Výhody rekonstrukce z pozice vlastníka
16.00–17.00	Diskuzní panel **JAN HAWELKA**, zakladatel Lagarto Café **Martin Žídek**, generální ředitel hotelu Courtyard by Marriott Prague City **Helena Valtrová**, General and Sales Manager The Emblem Prague Hotel **Jan Kronika**, Executive Director, Spa & Wellness Hotel Čajkovskij **Sanjiv Suri**, zakladatel a prezident Zátiší Group
17.00	Coffee Break
20.00	**Oficiální zahájení galavečera v Empire Hall – Slovanský dům**

Nechte se přenést do vznešené éry 20. století. Nově zrekonstruované prostory ve stylu art deca vás okouzlí svou nezapomenutelnou atmosférou, elegancí a stylem. Slovanský dům v samém centru hlavního města Prahy je tradičním místem konání nejprestižnějších komerčních, společenských i kulturních akcí již od roku 1797. V roce 2018 zde proběhla rozsáhlá rekonstrukce, a vznikly tak luxusní prostory, které patří k nejhezčím v Praze. Součástí večera je předávání Výročních cen AHR ČR a slavnostní recepce.
Na Příkopě 22, Praha 1
Dress code: Black Tie

ASOCIACE HOTELŮ A RESTAURACÍ ČESKÉ REPUBLIKY
CZECH ASSOCIATION OF THE HOTELS AND RESTAURANTS

Pohostinnost
je povinností každého obyvatele Emirátů

S Jeho Excelencí velvyslancem Spojených arabských emirátů v Česku Abdullou Mohamedem Al Maainahem se setkávám na slavnostním zahájení prezentace „Jeden den v Roce tolerance“ v Karlových Varech. Pane velvyslanče, jaká byla vaše kariérní cesta před jmenováním do Česka? A jak se vám u nás líbí?

Než jsem k vám přijel, byl jsem na misi v Jižní Koreji, kde jsem své zemi sloužil šest let jako velvyslanec. Poté jsem byl stejnou dobu velvyslancem v Chile a nyní už dva roky působím v Česku. Představte si, že předtím, než jsem se dozvěděl o svém vyslání do České republiky, jsem plánoval rodinnou letní dovolenou v Karlových Varech a v dalších vašich historických městech. Jsem šťastný, že jsem byl vyslán do země, která má takový význam nejen na úrovni evropských států, ale i celosvětově. Z hlediska kulturního, ekonomického a politického vlivu.

Zvykl jste si na život v Česku?

Zcela určitě mě tato mise v rámci diplomatické práce obohatí. Už nyní mám velmi dobré vztahy s mnoha zdejšími osobnostmi. Emiráty měly vždycky dobré vazby už s bývalým Československem. Stejně dobré teď máme i se Slovenskem a Českem.

Na čem s námi spolupracujete?

Na všem, co je v zájmu obou zemí. Od roku 2015 začali představitelé České republiky jezdit do naší země už nikoli pouze jako turisté, ale i na úrovni oficiálních návštěv. V roce 2015 nás poctil návštěvou prezident Miloš Zeman a v roce 2018 předseda parlamentu Andrej Babiš. Mezi Prahou a Emiráty je pět leteckých spojení denně. To samozřejmě vytváří podmínky nejen k využití v oblasti turismu, ale i dalšího podnikání. Informujeme o České republice obyvatele Emirátů. Ti tradičně v letních měsících vyhledávají klimaticky příznivější místa k pobytu. Velice dobře znají Karlovy Vary jako krásné zelené město, kde je možné léto využít k turismu či k lázeňské léčbě.

Expo 2020 bude v Dubaji. Co v souvislosti s ním vzkážete obyvatelům Česka?

Expo je světovou platformou, která podporuje ekonomiku, kulturu a cestovní ruch. Očekáváme, že k nám Česká republika vyšle hodně svých reprezentantů – už proto, že tradičně vysoce invenční český pavilon navštíví desetitisíce návštěvníků.

Karlovy Vary nejsou náhodně zvoleným místem pro pořádání prezentace „Jeden den v Roce tolerance“.

Jsem velmi rád, že jsme tuto významnou událost zrealizovali za pomoci magistrátu Karlových Varů v čele s primátorkou Andreou Pfeffer-Ferklovou. S ideou prosazovat toleranci přišel náš nejvyšší představitel šejk Zajd bin Sultán Ál Nahján, který již, bohužel, není mezi námi. Byl první, kdo nám kladl na srdce, abychom ctili toleranci, dokázali se s dalšími národy navzájem dorozumět. Žít vedle sebe s respektem. Otázka tolerance je pro naši zemi zásadní. Bez mírové tolerance lze stěží dosáhnout pozitivních cílů. Tolerancí se snažíme vymýtit nenávist a pracovat proti extrémismu. Pomáháme zemím, které zatím nedokážou dosáhnout na životní úroveň vyspělých států. Přispíváme k tomu, aby u nich nevládla chudoba a negramotnost, které jsou podhoubím extremismu. Tolerance je základem k tomu, abychom mohli navazovat nové vztahy a podnikat další záležitosti, ať už v ekonomice, nebo v kultuře.

Usmíváte se.

Jsem rád, že jste si toho všiml. Neexistuje, že by ke mně vstupoval host a já se na něj mračil. Úsměv a pohostinnost, to, že hostu nabízím jídlo nebo pití, je v podstatě povinností každého Araba a obyvatele Emirátů.

–mk–

>>> www.theyearoftolerance.ae/en
>>> www.expo2020dubai.com

EXPO 2020 DUBAI UAE

YEAR OF TOLERANCE

Síla lobby a priority politiků

Proč musíme pokácet většinu lesů a předchozí vláda dopustila tak ohromné přemnožení kůrovce, když v Rakousku, kde je stejně horké a suché klima, umějí kůrovce zkrotit? Proč naše předchozí vlády podlehly lobby aktivistů?

Proč vláda nezajistí regulaci kamionové dopravy a dál vystavuje lidi smrtelnému nebezpečí na přetížených komunikacích?

Proč kraje a ministerstvo neomezí přijímání žáků na střední školy zvýšením náročnosti přijímacích zkoušek ve prospěch učňovských oborů chybějících řemesel?

Proč jde tak pomalu realizace opatření na udržení vody v krajině?

Proč stát léta podstatně víc podporuje zahraniční firmy v Česku než ty české?

Proč politici utrácejí víc a víc za státní mzdy a nezajímá je, jestli na ně vyděláme?

Proč předchozí vláda podpořila tlak odborů a znemožnila českým firmám zajistit si dostatek pracovníků, aby je i přes pokles produktivity práce musely přeplácet?

Proč parlament dovolí veřejnoprávním mediím šířit tendenční zkreslené informace?

Proč se zaměstnavatelé neozvou, co české výrobní firmy tíží?

Jak to, že si poslanci Parlamentu ČR dovolí upřednostnit projednávání piva pro vodáky a cyklisty a vypustí z jednacího programu podporu zaměstnávání invalidů?

Takové a desítky dalších otázek mi kladou lidé ve výrobních firmách a místech, které jsem v průběhu uplynulých měsíců navštívil.

Ve vyjádření ke třem z otázek se pokusím nastínit některé z příčin, proč jsou tyto problémy řešeny tak zdlouhavě a často bez výsledků.

Příklad první: České silnice a dálnice jsou kamiony přetíženy do té míry, že je traumatem po nich jezdit. V uplynulých dvou letech jsem ministrům dopravy i vládě navrhl, aby kamionovou dopravu regulovali, a tak přispěli ke snížení nehodovosti. Aby ulehčili lidem dopravu do práce a cestování na víkendy. Stačilo by na nejfrekventovanější místa umístit značky zakazující kamionům předjíždění. Omezit jejich provoz v pondělí od tří do dvanácti hodin a v pátek od dvanácti do dvaadvaceti hodin a zvýšit mýto na úroveň sousedních států. Nestalo se však nic. Umístili jen pár značek. Dík chabému dohledu policie se tak kamiony dál zbytečně předjíždějí i v zákazech. Pravidlo se bez kontroly a sankcí zkrátka nestane pravidlem. Zástupci spedičních firem navíc vyskočili s argumenty, že kamiony omezit nejde, protože by zkrachovalo české hospodářství. Ministr se údajně bojí snížení příjmů z mýtného a policie prý nemá lidi na práci. To jsou důvody, které se sice vedle záchrany životů, zdraví a majetku jeví méně podstatné, přesto budeme dál potkávat konvoje kamionů od Aše až po Ostravu. Trčet v zácpách a stále častěji zaznamenávat zprávy o smrtelných nehodách a hromadných haváriích. Slováci ani Rakušané nekrachují a pozitivní vliv regulace kamionové dopravy poznáte hned po přejetí jejich hranic.

Příklad druhý: Slyšeli jste poslance parlamentu při projednávání veřejných výdajů, kdy bezuzdné utrácení podporují i pravicové strany? Poslouchali jste odboráře a sociální demokraty při prosazování růstu mezd a rušení karenční doby? Zaznamenali jste u nich jediné zamyšlení, co se udělá na podporu těch, kteří na to musejí vydělat? Že by se někdo z nich ozval, že zvyšovat mzdy a rušit karenční dobu za situace, kdy na trhu práce chybějí lidé, kdy se snižuje produktivita práce a ve světě klesá dynamika ekonomiky, je hazardem? Napadlo by vás vzít si hypotéku, když tušíte, že vás za pár týdnů propustí z práce nebo vám sníží plat? Dokud budou politici usilovat o přízeň voličů hlavně vzájemným pomlouváním, populistickými gesty, a nikoli **skutečnými výsledky práce**, tak se situace nezlepší.

A ještě třetí příklad: Víc než dvacet let volají zaměstnavatelé po koncepci školství, která by se, zejména v učňovském školství, vrátila k osvědčeným praktikám. Naše země mívala vynikající úroveň školství a vzdělanosti. Vydržela do poloviny devadesátých let, kdy nás spontánně přijaté změny srazily z nejvyšších příček hodnotitelského žebříčku na nejnižší. Současná vláda začala jako první tento problém skutečně řešit. Ministr školství prezentoval záměr platit středním školám odučené hodiny, nikoli dotace na žáka. Neprošel však ani návrh krajů, aby byly zpřísněny přijímací zkoušky. Takže i žáci, kteří se nedokázali připravit na studium střední školy, na ně budou dál přijímáni, protože školy jsou placeny podle počtu žáků. Veřejné z veřejných financí, soukromé rodiči studentů. Měsíčně jde o tisíce korun na jednoho žáka. Zpřísnění přijímacích zkoušek by středním školám řadu dětí neumožnilo přijmout a posílilo možnosti učňovského školství. Majitelé a management škol ale mají silnou lobby, a tak se nedivme, že se dobré koncepce nelze dočkat.

Proč „jim“ neřekneme, co výrobní firmy tíží?

Věřte, že „jim“ to říkáme. Politici i úředníci znají naše stěžejní problémy. Dáváme jim návrhy na jejich řešení, ale řešení je nezajímá. Otázkou zůstává, co všechno se musí stát, aby pochopili, že rozdělovat peníze mohou tehdy, když jim je vyděláme. A abychom je vydělali, nesmějí nám házet klacky pod nohy. Motivace soukromého vlastnictví a kapitálu je silným motorem. Ale každý motor, který jen ženete do otáček a nedáte mu dost oleje, se jednou zadře. Politici by proto na prvním místě měli pečovat o zdroje peněz a teprve následně o to, za co peníze a kolik z nich utratí. Zatím to dělají obráceně.

V závěru něco pozitivního. Ministrem průmyslu je Karel Havlíček. Znám ho řadu let a vím, že je to zodpovědný, pracovitý člověk. O potřebě podpory tuzemských firem, živnostníků a společností, jejichž matky sídlí v České republice, jsme měli řadu jednání. Věřím, že svou prací podpoří pro budoucnost českého průmyslu to nejpodstatnější – a tím je **výroba vlastního produktu, omezení nerentabilní práce ve mzdě a omezení výroby komponent pro zahraniční firmy.**

Rostislav Dvořák

www.scmvd.cz

Svaz českých a moravských výrobních družstev

ITEP 2019

Veletrh ITEP je jedním z největších veletrhů cestovního ruchu v Česku. Každoročně se ho účastní přes 140 vystavovatelů od nás i ze zahraničí a navštíví jej přes 12 tisíc lidí. Pojďte se s námi za tím letošním ohlédnout spolu s hejtmanem Plzeňského kraje Josefem Bernardem a jeho náměstkyní pro oblast školství a cestovního ruchu Mgr. Ivanou Bartošovou.

Pane hejtmane, ITEP už je tradičním, hojně navštěvovaným veletrhem.

Máte pravdu, přestože většina lidí při plánování cest a dovolených už spoléhá na internet, stále je velké množství těch, kteří si žádají konvenční cestu. O svých cestovatelských záměrech si chtějí popovídat se zástupci destinací a odnést si materiály s jejich nabídkou. Kouzlo našeho veletrhu je i v tom, že v jednom okamžiku se na jednom místě shromáždí lidé

zásadní: objem peněz, které tu utratí za nákupy zboží a služeb. U domácích turistů meziroční nárůst dosáhl 12 %, u zahraničních 19 %. Pochopitelně spolu s tímto trendem sílí i zázemí ubytovacích zařízení, restaurací a vlastně takřka všech služeb a produktů, které jsou v kontaktu s turisty a návštěvníky.

Veletrh ITEP je jedním z dílků naší propagace. Navštěvujeme i další veletrhy v Česku, Polsku, Rusku, Německu a Rakou-

z oboru. Vyměňují si zkušenosti a zároveň informují své potenciální klienty.

Paní náměstkyně, jak cestovní ruch podporuje hospodářství Plzeňského kraje?

Čím dál výrazněji. Spolu s rostoucí oblibou našich turistických destinací se zvyšují nejen počty turistů a doba jejich setrvání na území Plzeňského kraje, ale i to, co je pro fungování tržní ekonomiky

sku. Také pořádáme řadu press tripů, a to i na podporu projektů, jako jsou například Zlatá stezka nebo Barokní festival. Ten zasahuje takřka celé území Plzeňského kraje. Baroko prezentujeme jako dobu tvorby krásné hudby, obrazů a odívání. Poutáme nejen na památky, ale i na barokní krajinné scenérie Plzeňského kraje.

–mk–

>>> **www.itep-plzen.cz**

K hospodářské strategii státu

Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky sdružuje osm zásadních zaměstnavatelských svazů. Zastupuje na dvaadvacet tisíc členských subjektů s víc než milionem tři sta tisíci zaměstnanci. Je jedním z partnerů zastupujících zaměstnavatele v tripartitě – Radě hospodářské a sociální dohody České republiky. S jejím prezidentem Janem Wiesnerem se potkáváme v Brně při zahájení 61. Mezinárodního strojírenského veletrhu.

Pane prezidente, hovořilo se zde o tom, že ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček nechal vypracovat hospodářskou strategii státu.

Jan Wiesner

Hospodářskou strategii státu Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR požadovala od každé polistopadové vlády. Bohužel jediný, kdo se o ni pokoušel, byl před patnácti lety místopředseda vlády pro ekonomiku Martin Jahn (2004 až 2005). Zato máme na půldruhé stovky všelijakých strategií, koncepcí a akčních plánů, které si ministerstva dělala systémem „každý pes jiná ves“. Záměr ministra Havlíčka vypracovat jednotnou hospodářskou strategii státu nám oznámili koncem září s tím, že by ji do listopadu chtěli předložit vládě. K tomuto termínu jsem ale velmi skeptický. Nevěřím, že by se ji podařilo za tak krátkou dobu vypracovat, už proto, že je nezbytné, aby její znění bylo projednáno všemi resorty a byly odsouhlaseny všechny vazby jednotlivých činností, dořešeny vzájemné připomínky, a tedy byl by to jeden zásadní materiál.

Začátkem října jsme k posouzení dostali první návrh jejího znění. Na to konto Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR doporučila, aby jeho rozsáhlý stodesetistránkový text byl zestručněn a šel po podstatě. Aby byla stanovena časová osa, kdy se které etapy hospodářské strategie státu budou realizovat. Které kroky (v návaznosti vývoj hospodářské situace) jsou nejvíc důležité a kdo za ně ponese zodpovědnost. A hlavně vazba jednotlivých kroků na státní rozpočet a strukturální fondy. Zkrátka aby se už v zásadních věcech konečně začalo něco dělat. Hospodářská strategie státu by měla navazovat na inovační strategii, kterou už pod vedením ministra Havlíčka Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR vypracovalo. Pochopitelně i zaměstnavatelé a podnikatelé chtějí, aby práce na hospodářské strategii státu pokračovaly co nejrychleji, už proto, že současná vláda (i když do příštích voleb jsou ještě dva roky) na to má zhruba rok. Do listopadu příštího roku. Před volbami totiž zřejmě opět začnou „tanečky“ politiků, kteří půjdou proti sobě, tak že se v parlamentu asi nic moc neschválí. Za posledních třicet let to tak bohužel s blížícími se volbami zatím vždycky bylo. Proto je třeba stanovit cíle, na kterých se všichni shodnou a na jejichž dosažení je možné začít co nejdřív pracovat. Nesmí to dopadnout jako novela stavebního zákona, která šla do poslanecké sněmovny s rozporem čtyř ministrů, které tehdejší předseda vlády nedokázal ukočírovat, takže z toho vznikla ta děsná „bramboračka“ a stavební zákon je téměř horší než před novelizací.

V rámci úkolů, které jsou v současné době, je proto stěžejní rekodifikace stavebního práva, aby bylo možné realizovat opatření umožňující rychlejší přípravu staveb. A vůbec organizaci výstavby dopravní infrastruktury. V přípravě staveb je Česká republika v rámci světa na chvostu, na nějakém 125. místě. Nejsme schopni docílit, aby se doba přípravy od vyhlášení záměru po územní řízení, stavební povolení atd. podstatně zkrátila a netrvala dvanáct patnáct let, jako je tomu v současné době. Jak prekérní situace v Česku panuje, je zřejmé i z toho, že za uplynulých třicet let jsme nebyli schopni dokončit dálniční síť, okruhy kolem velkých měst a zejména obchvat kolem Prahy, o kterém se hovoří již 50 let, a ani další věci, které jsou pro úspěšné fungování země zásadní.

Něco se přece jen trošku zlepšilo oproti době před čtvrt stoletím, kdy tehdejší předseda vlády a resortní ministr razili „hospodářskou strategii“, že si cestovní ruch pomůže sám.

Cestovní ruch bude pro nás, a hlavně malé a střední podniky, v brzkém budoucnu důležitým odvětvím umožňujícím další rozvoj podnikání nejen ve službách, ale i ve výrobní sféře, ve stavebnictví apod. S vývojem v odvětví cestovního ruchu rozhodně spokojeni nejsme. Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR prosazuje, aby se cestovní ruch stal jedním z pilířů hospodářské stability země. Je třeba být připraveni a diverzifikovat možná rizika vyplývající z dominantní orientace českého hospodářství na automobilový průmysl, na málo rentabilní práci ve mzdě a výrobu komponent pro zahraniční firmy. Cestovní ruch by měl být systémově ukotven, aby jestli vyvstane potřeba, mohlo daleko víc (zejména) malých a středních podniků podnikat v terciární sféře. A to se týká rozvoje a konkrétní podpory ve všech regionech České republiky. V každém kraji se najde mnoho míst, která můžeme propagovat a jsou atraktivní pro tuzemské i zahraniční turisty.

Základní podmínky, to, že jsme jednou z nejbezpečnějších zemí světa a že máme na turistické cíle a atraktivity úžasně disponovanou zemi, Česká republika navýsost splňuje. Tržní platforma cestovního ruchu tedy může v ještě větším rozsahu než nyní, přímo a hlavně zprostředkovaně vytvářet podnikatelské a pracovní příležitosti širokému spektru oborů a profesí na území všech regionů naší země. V nedávné době se na jednáních, kterých se Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR účastnila, hovořilo, že budou udělány patřičné kroky ve státní propagaci cestovního ruchu. Zatím ale byl České centrále cestovního ruchu – CzechTourism jen zkrouhnut rozpočet a není vidět, že by se zvyšování výkonnosti cestovního ruchu dávala priorita. Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR proto iniciovala s příslušným resortním ministerstvem jednání, abychom se pobavili o tom, co se připravuje a co resortní ministerstvo předpokládá, že se v odvětví cestovního ruchu bude v blízké budoucnosti dít.

–jk–

www.kzps.cz

Veletrhy GO a Regiontour 2020 chystají odbornou konferenci i food festival

Přípravy na další ročník veletrhů cestovního ruchu GO a Regiontour jsou v plném proudu. Na brněnském výstavišti jim bude patřit termín 16.–19. ledna 2020 a organizátoři už teď slibují nejen atraktivní odborný program, ale i zábavu pro širokou veřejnost. Novinkou je například Festival 5 kontinentů nebo bohatý FoodFestival, jenž zaplní pavilon F. Odborníci se mohou těšit na čtvrteční konferenci Travelevolution. Tématem bude destinační management 21. století.

Mezinárodní veletrhy GO a Regiontour jsou místem pro setkávání profesionálů v cestovním ruchu, předávání zkušeností a čerpání nové inspirace. Během čtyř dnů se zde potkají zástupci regionů České republiky, tuzemské i zahraniční cestovní kanceláře a agentury, dopravci a další odborníci. Například v loňském roce se veletrhů zúčastnilo téměř 700 vystavujících firem. *„Počet zúčastněných regionů ČR i okolních zemí chceme letos ještě navýšit tak, abychom návštěvníkům představili oblast cestování ze všech možných úhlů. Nezapomínáme ale ani na kvalitní odborný program pro vystavovatele, který ozvláštní také zajímaví zahraniční hosté,“* říká ředitel veletrhů GO a Regiontour **Miloň Mlčák**. Odborníci se mohou zúčastnit například diskuzního fóra, konference oborových sdružení, ale i nejrůznějších workshopů. Vyhlášena bude také Velká cena cestovního ruchu. Organizátoři posílí též **sekci B2B** – těšit se můžete na konferenci na téma overtourismu či na odborný kulatý stůl.

NOVĚ: Odborná konference Travelevolution

Zájemci o cestovní ruch **se mohou těšit na čtvrteční konferenci Travelevolution**. Tématem bude destinační management

21. století. Konference se odehraje v pátek 17. ledna, a to v čase od 10 do 15 hodin. *„Těšit se lze celkem na pět přednášek a témat. Věnovat se budeme nejpalčivějším problémům destinačního managementu v České republice. Konference je vhodná pro všechny pracovníky měst, obcí, informačních center a destinací,“* přibližuje **Pavel Pichler** z platformy Travelbakers, která konferenci organizuje.

Nová kampaň: #ZaSedmero

Brněnské cestovatelské veletrhy přicházejí také s novou kampaní, kterou budou provázet známé cestovatelské tváře. Lidé se mohou zapojit do nové online soutěže, jež objevuje cestovatele. I ty, které zatím neznáme. Celá online hra se odehraje na webové stránce www.zasedmero.cz. Brzy se dozvíte více!

»» **www.bvv.cz/go-regiontour**

GO REGIONTOUR BVV Veletrhy Brno

Podzimní festival
duchovní hudby Olomouc

Již pošestadvacáté rozezněla chrámové prostory duchovní hudba. Pořadatelé mezinárodního Podzimní ho festivalu duchovní hudby Olomouc, v čele s ředitelkou festivalu **Dobromilou Hamplovou**, připravili bohatý program, který sahá od středověké hudby po současnou. Koncerty byly umístěny do cenných historických prostor. Zmiňme kostel sv. Kateřiny – svatyni s výjimečným neogotickým interiérem. Zcela unikátní koncertní síň se podařilo získat pro koncert *Klávesové nástroje v proměnách staletí* – nově zrekonstruovaný freskový sál Fakultní základní školy Komenium a Mateřské školy Olomouc. Podzimní festival duchovní hudby v Olomouci nepřináší jen unikátní místa, špičkové interprety, ale i promyšlenou dramaturgii. V minulých ročnících tak například zazněly *Bachova Mše h moll, Honeggerův Král David, Ebenův Labyrint světa a ráj srdce* nebo monumentální *Credo Krzysztofa Pendereckého*, které sám dirigoval.

Zahajovací koncert 26. ročníku se uskutečnil v dómu sv. Václava. V jeho první části se představil fenomenální slovenský trumpetista **Juraj Bartoš** dvěma skladbami *Alexandra Grigorjeviče Aruťunjana: Elegií pro trubku a smyčcový orchestr a Koncertem As dur pro trubku a orchestr* za doprovodu **Filharmonie Bohuslava Martinů** ze Zlína pod vedením dirigenta **Jaromíra M. Krygela**. Druhá část koncertu byla čistě orchestrální. Zaznělo *Sedm posledních slov Krista na kříži pro sóla, sbor a orchestr Césara Francka*. Patřila dirigentu Jaromíru M. Krygelovi, filharmonikům, smíšenému pěveckému sboru **Ars Brunensis** a sólistům: sopranistce **Michaele Šrůmové**, tenoristům **Jaroslavu Březinovi** a **Vítu Šantorovi** a basistovi **Pavlu Švingrovi**.

26. ročník Podzimního festivalu duchovní hudby v Olomouci se konal pod

záštitou Mons. **Jana Graubnera**, arcibiskupa olomouckého a metropolity moravského, **Ladislava Oklešťka**, hejtmana Olomouckého kraje, a Mgr. **Miroslava Žbánka**, primátora statutárního města Olomouce, a přislíbil velké zážitky i pro příští ročníky.

Připravila Pavlína Přibilová.

www.podzimni-festival.cz

NOVOMĚSTSKÝ
PIVOVAR

Novoměstský restaurační pivovar je ojedinělou **gastronomickou raritou** v centru Prahy

Celková kapacita je **400 míst** v atraktivních rozsáhlých prostorách.

Vlastní **výroba 11° piva** – kvasnicový nefiltrovaný světlý a tmavý ležák

Prohlídka pivovaru s odborným výkladem

Vynikající **typicky česká** a mezinárodní kuchyně

Pivní večery s živou hudbou

Bohatá nabídka **menu** pro turistické skupiny

Otevřeno denně
Po–Pá 10.00 –23.30
So 11.30 – 23.30
Ne 12.00 – 22.00

Novoměstský pivovar s.r.o.
Vodičkova 20, 110 00 Praha 1
tel./fax: 222 232 448,
222 231 662, 602 459 216
e-mail: sales@npivovar.cz

www.npivovar.cz

28. ročník Táborských setkání

Táborská setkání jsou jedinečnou kulturní akcí. A kdo by o nich měl víc vědět než starosta Tábora Ing. Štěpán Pavlík?
Pane inženýre, máte za sebou premiérově Táborská setkání v roli starosty.

Ing. Štěpán Pavlík

Dvanáct let jsem působil v kulturní komisi města a podílel se na organizaci Táborských setkání. Koncepce programového schématu funguje už 28 let. Neměli jsme důvod ho zásadně měnit. Nicméně pár změn jsme učinili. Ustanovili jsme dramaturgickou radu, aby byl program střežen odborníky. Těší mě, že Setkání přitahují zahraniční turisty i lidi z celé republiky, a hlavně Tábořany.

Jaké změny město učinilo po organizační stránce?

Ty hlavní byly dvě. První se týkala prodeje vstupenek, které se prodávaly jen na Žižkovo náměstí. Druhá omezení jednorázových kelímků. Návštěvníci Setkání si mohli vybrat ze tří motivů zálohovaných kelímků. Od této novinky si slibujeme, že sníží množství odpadu, který po Setkáních zbude. A lidé, kteří si kelímek nechají, budou mít krásný suvenýr.

Příští rok bude vaše město slavit 600 let od svého založení.

K tomuto významnému milníku chystáme spoustu akcí, které bych ještě nechtěl prozrazovat. Mohu všem slíbit, že kultury a slávy bude v Táboře požehnaně.

–mk–

»» **www.taborskasetkani.eu**
»» **www.taborcz.eu**

Fórum cestovního ruchu
CzechTourism

Inovace v cestovním ruchu

28.–29. 11. 2019

Hotel Courtyard Brno
Keynote speaker: Doug Lansky

forum.czechtourism.cz

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

Pardubický kraj - kraj památek UNESCO

Krajina pro chov a výcvik ceremoniálních kočárových koní v Kladrubech nad Labem
České a slovenské loutkářství - Muzeum loutkářských kultur Chrudim
Vesnické masopustní obchůzky a masky na Hlinecku
Zámek a zámecký areál Litomyšl

Pardubický kraj

SVĚTOVÉ DĚDICTVÍ • WORLD HERITAGE • PATRIMOINE MONDIAL

Národní muzeum v přírodě

Národní muzeum v přírodě tvoří tato čtyři muzea:

Hanácké muzeum v přírodě

Hanácké muzeum v přírodě je jedinečným dokladem hliněného lidového stavitelství z oblasti střední Hané. Areál se skládá ze tří špaletových stodol z první poloviny 19. století a jedné stodoly z roku 1987, které jsou umístěny v ovocných zahradách rámovaných památkově chráněnými hliněnými zídkami. Součástí je kompletní hanácká usedlost s obytnou a hospodářskou částí z roku 1875, včetně zahrady, stodoly a záhumenku.

Muzeum v přírodě Vysočina

Jednotlivé expoziční celky se nalézají ve dvou osadách obce Vysočina a ve městě Hlinsku. Nejstarším celkem je expozice na Veselém Kopci. Přenesené objekty se nacházejí v původním krajinném prostředí a vytvářejí osadu volně rozptýlených zemědělských usedlostí, koná se zde řada kulturních programů. Nechybí ani lidové technické památky na vodní pohon. Od roku 1993 si mohou návštěvníci prohlédnout jedinečný urbanistický celek roubených domků původních obydlí drobných řemeslníků, v památkové rezervaci lidové architektury Betlém v Hlinsku.

Muzeum v přírodě Zubrnice

V krajině Českého středohoří se nachází soubor hodnotné zástavby lidové architektury, kde vedle sebe stojí stavby roubené, hrázděné i zděné. Interiérové i exteriérové expozice jsou prezentovány v několika objektech - Zemědělská usedlost č.p. 61, Vesnický obchod, Vesnická škola, Vodní mlýn a kostel sv. Maří Magdaleny. Součástí je nádraží Zubrnice - Týniště Nádraží - technická památka postavena k lokální dráze Velké Březno - Úštěk v roce 1890.

Valašské muzeum v přírodě

Muzeum bylo otevřeno v souvislosti s konáním I. Valašského roku v roce 1925. Prezentuje lidovou architekturu Moravského Valašska z městského i vesnického prostředí. Záměrem zakladatelů muzea sourozenců Jaroňkových bylo vytvořit tzv. živé muzeum, prezentující život našich předků, jejich práci i zábavu v nejrozmanitějších podobách.
Muzeum se skládá z areálů Dřevěného městečka, Mlýnské doliny, Valašské dědiny a objektů Libušína a Maměnky na Pustevnách.

Národní muzeum v přírodě:

Palackého 147 • 756 61 • Rožnov p. R.
tel.: +420/571 757 111
e-mail: muzeum@nmvp.cz
www.nmvp.cz

spotřeba vody 50 %

úspora teplé vody 50 %

VODA Online

www.vodaonline.cz

www.watersavers.eu